

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔๓

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๓๕ ถึง ครั้งที่ ๕๓ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๓ พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

๒๒
ทรงท ๕๗/๒๕๗๗ (ตำนาน)

๑. ประธานสภาฯ แจงเรื่องโทรเลขของเจ้าพระยาคีรีวงกรมานิบศ ๓๓๓๕
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. ๒๕๗๗ พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓ (ต่อ) ๓๓๓๕-๓๓๕๕
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบทุก แกะไรเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๗ ๓๓๕๕-๓๓๖๐
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติจำกัดวางรถไฟ และทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๗ ของรัฐบาล ๓๓๖๐-๓๓๗๐
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติคพิภักเก็บเงิน ค่าหา พ.ศ. ๒๕๗๗ ของรัฐบาล ๓๓๗๑-๓๓๗๗
๖. ญัตติค่อนของรัฐบาลเรื่องร่างพระราชบัญญัติแยกกระทรวงเคหะการออกเป็น ๒ กระทรวงที่รัฐบาลรับไปพิจารณานั้น รัฐบาลเห็นควรแยกจึงเสนอให้พิจารณาว่าควรรับหลักการนี้หรือไม่ ๓๓๗๗-๓๔๐๖

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๓๒๘๐	๓๓	กรรมการ	กรรมาธิการ
๓๒๘๕	๕	ตาม	ตาม
๓๓๐๘	๓๘	แป	แปร
๓๓๓๒	๓๘	ปรากฏ	ปรากฏ
๓๓๓๕	๕	กฎหมาย	กฎหมาย
๓๓๓๘	๖	กรรมธิการ	กรรมาธิการ
๓๓๓๘	๓๖	ไป	ไป
๓๓๓๒	๕	บัญญัติ	บัญญัติ
๓๓๒๗	๓๕	บันทึก	บันทึก
๓๓๓๒	๓๒	หนึ่ง	หนึ่ง
๓๓๕๗	๓๕	ขึ้น	ขึ้น
๓๓๕๓	๓๕	พุ่มพุ่ม	พุ่มพุ่ม
๓๓๕๓	๓๕	กฎหมาย	กฎหมาย
๓๓๕๖	สุดท้าย	ได้	ได้
๓๓๕๗	๓๓	ภูเก็ต	ภูเก็ต
๓๓๕๘	๓๒	พุนวณพุน	พุนวณพุน
๓๓๗๓	๓๐	กรรมง	กรรมง
๓๓๘๓	๕	ท	ท
๓๓๘๘	๓๕	ขึ้น	ขึ้น

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๔๗/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา ฉันมีมติมาขอกมาประชุม
๑๑๘ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานฯ
จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ข้าพเจ้าได้รับโทรเลขจากเจ้าพระยาศรี-
ธรรมราชาธิบดี มีคำแปลดังนี้ "อนันข้าพเจ้าได้เฝ้าสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และทูลเกล้าฯ ถวายความชื่นชมยินดีของสภาผู้แทนราษฎร พระองค์
รับสั่งตอบรอบใจสภาผู้แทนราษฎร และคณะรัฐมนตรี และทรง
หวังว่า เมื่อพระองค์ทรงเจริญด้วยชนแล้ว คงจะทรงสามารถช่วย
เหลือให้ประเทศสยามได้ ประสพความรุ่งเรือง และการก้าวหน้ายิ่ง
ขึ้น" ระเบียบวาระที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
ลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ค้างมาแต่คราวประชุมครั้งที่
๕๒/๒๔๗๗ พระราชบัญญัตินี้คงอยู่เพียงมาตรา ๖ มีนายทองอยู่และ
นายเจื้อแปงนิติได้ ซึ่งกรรมาธิการก็เห็นด้วย

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่
 ในมาครครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติได้ในบรรทัดที่ ๖ คือว่า
 “ท่านให้ลดอัตรา ใน ๓” ข้าพเจ้าขอแปรญัตติว่า “ท่านให้ลด
 อัตราให้แก่มั่นกึ่งหนึ่ง” ในการที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติเช่นนี้ ก็เพื่อ
 ประโยชน์คือคำดในการที่จะได้พิจารณาในเรื่องนี้ง่ายเข้าในเมื่อมี
 ผู้รับสารภาพแล้ว ก็จะเป็นการที่ง่ายเข้าในการพิจารณาของศาล
 และอีกอย่างหนึ่ง เมื่อมีผู้มารับสารภาพโทษเช่นนั้นแล้ว ก็ย่อมจะ
 เป็นการสะดวกในการปกครอง แม้ว่าตำรวจและเจ้าหน้าที่จับกุมก็ไม่
 จำเป็นจะต้องเปิดองเงินทองในการจับกุม เมื่อเขามาสารภาพโทษ
 เช่นนั้นแล้วจะได้ตัวได้ง่าย และเมื่อเป็นประโยชน์เช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ผู้ที่สารภาพโทษ เช่นนี้ ควรจะให้ลดอัตราลงเหลือครึ่งหนึ่ง เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงแปรญัตติให้เป็นครึ่งหนึ่ง

ขุนเด่นชาติ กรรมการกิจการ กล่าวว่ มาครครั้งนี้ รัฐบาลได้
 ยกร่างมาแต่กรรมการ คณะนี้ได้ปรึกษากันเป็นที่ตกลงคงเห็นพ้อง
 กับรัฐบาลว่ สำหรับกรณีที่ผู้ร้ายจับไปเพื่อเอาเงินไถ่เช่นนั้นเป็น
 กรณีที่เพิ่งจะเกิดขึ้น และประเทศเราก็ดูเพราะต้องตามจังหวัดเท่านั้น
 และเชื่อว่าการปราบปรามตามนโยบายของรัฐบาล คงจะกระทำมิให้
 ผู้ที่เรียนแบบเป็นผู้ร้ายชนิดนี้คือไปนั้นประการหนึ่ง และอีกประการ
 หนึ่งถ้าการที่จับไปหรือผู้ร้ายจับไปเพื่อเอาเงินไถ่นั้นยอมได้รับความ
 กรวากกว่าลำบากตลอดจากผู้ปกครองเช่นเดียวกันกับผู้ได้รับความ

ทหารอน เกษกบชริตลคไจของพลเมือง ซึ่งช่วยพาไปในที่ต่าง ๆ
 จนใคร่บทความออกซยาก เมื่อเป็นภยอนควรายเกอบปถดคอชวคเรนนแตะ
 ทดตโทษให้หนึ่งในธรรมน กเพราะเหตุจลเพื่อจให้ผู้นนนำเอาเทก
 ใกรับไปแตะกตบค่นมา เพราะเป็นทตทพิเศษอนณกอนค้ำดพิททาก
 ษาเท่านั้น แตะเรลาดคกรงหนึ่งได้ มีอยู่ในมาตรา ๕๘ แห่งกฎหมาย
 ดักษณะธาญาแตะอว่า เมื่อใดคความปรากฏว่ามีเหตุอันคอรปรานีแก
 ผู้กระทำผิดไซร้ ถึงว่าค้ำดจะได้เพิ่มหรือลดค้ำกหนดโทษตามความใน
 มาตราอนของกฎหมายนแตะกค ค้ำดยังดคโทษฐานปรานีได้อีกได้ค
 หนึ่ง ไม่เกินกตโทษที่กฎหมายก้ำกหนดไว้ด้สำหรับคความผิดนั้น ๆ
 การกได้บัญญัติไว้เช่นนี้คคว่าการที่บุคคลหากินในทางมิชอบเพราะเหตุ
 ด้จกรรมคความนุษย์จคองการ คความตงบเรียบร้อยหรือจคองการให้
 ประพคอยู่ในคคในจกรรมอันคคองประชาชน แตะแทนที่จะให้ตงโทษ
 ผู้นน มนุษย์กหากินเช่นนี้ไม่ใช่เป็นมนุษย์อย่างเราเป็นปรบคคคอรฐ
 บาลในการปกคครอง เพราะเหตุจก้เกี่ยวกับการทำให้ราชฐรพลเมือง
 ใกรับคความหวาดแตะยด้วยประการต่าง ๆ แตะถึงกระนั้นกค่นนอกจาก
 ๕๘ แห่งกฎหมายดักษณะธาญาก้ยังมีบัญญัติว่าเมื่อตคโทษตง
 กคหนึ่งแตะอถ้ามีกรรมอย่างอนกคยจะมีเหตุผลที่จะลดโทษตงได้อีกได้ค
 หนึ่งเหมือนกค มีไซอจจะให้ตคโทษตงได้ข้างแตะย จคองตคโทษ
 หลายชนทแตะย เพราะฉะนั้นไม่น่าจะวิตคอะไร กรรมจการชคค
 จงไม่ได้แก ไรให้ แตะอย่างไรก้คความเมื่อญคคชามาสู่คประชุมแตะ
 กคคคแตะแตะประชุมจจะวินิจฉัยจะเห็นประการใด

นายทองอยู่ พนมพิณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
 ความตกลงการค้าที่อธิบายนั้นเกินสิ่งที่น่าฟังโดยมาก แต่เราจะต้อง
 นึกถึงประชาชนก่อนว่าในการที่เขาได้กระทำผิดเช่นนั้นเขามีภาวะอย่าง
 ไร เราได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลทางไหน นี่เป็นข้อที่จะพิจารณา
 เขาอาวู่ ถึงด่านักเช่นนั้นแล้วเขาก็ขอความเมตตาการุณาต่อทางการ
 เช่นนั้น เราไม่น่าจะใจไม่ได้ระก่าที่จะดโทษให้เช่นนั้นทีเดียวหรือ
 ความจริงเราควรจะระดถึงหัวใจของเขาบ้าง และแท้จริงเขาก็ไม่
 ปรารถนาที่จะประพฤติผิดเช่นนั้น แต่ว่าเป็นการจำเป็นอันหนึ่งและ
 เมื่อเขาวิ่ ถึงด่านักตัวเช่นนั้น เหตุใดเราจะเอาหนึ่งในสาม ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าควรจะกำหนดโทษเพียงถึงหนึ่งในการที่รับตำรวจเช่นนั้น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
 ข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นถึงหนึ่งตามที่มีผู้แปร
 ญัตติ ไปรคยกม่อฐน

มีสมาชิกรคยมือ ๓๐ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะ
 เป็นไปตามร่างเดิม ไปรคยกม่อฐน

มีสมาชิกรคยมือ ๓๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็น อันว่า เป็น ไป ตาม
 ร่างเดิม

นายเจ้ ศรีวิทย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ใน
 มาตรา ๖๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม
 บัญญัติว่า "โดยมิได้รับ
 บาดเจ็บสาหัสถึงแก่ชีวิตหรือตกอยู่ในสภาพชดชวยซึ่งเป็นภยันตรายต่อ
 ชีวิต" ออกเดี๋ยนั้น ก็เพราะเหตุว่ามาตรา ๖๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาชญากรรมบัญญัติไว้ก็เพื่อให้
 ใดคนที่ถูกกล่าวไปนั้นกลับคืนมาเป็นขอโทษ และถ้าแม้ผู้ร้ายที่จับ
 คนไปทำอันตรายอย่างใดอย่างหนึ่งแต่ไม่ได้ ความผ่อนผันประการ
 ใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอจะให้คดีซึ่งได้อ่านเมื่อก่อนออกด้วย

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่า ไปรบกวนกรรมการได้
 ข้างแจ้งว่า เพราะเหตุใดจึงไม่ติดตามที่ผู้ขอประณัติ

ค. ยี่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
 ว่า ตามที่ท่านสมาชิกได้ประณัติคดีออก เมื่อแก่ ในแง่หนึ่งแล้ว
 เรามีข้อความใดนั้นแล้วผู้ ที่ถูกจับไปนั้นจะกลับมาก็ได้ โดยปราศจาก
 ภยันตรายถึงปวง เราก็มีบัญญัติไว้แล้ว หรือเมื่อต้องบาดเจ็บ
 ประการใดก็เช่นเดียวกัน

อนุวัติษฐ์ครุณเวทย์ กรรมการ กล่าวว่า คือว่ามาตรา
 เขียนไว้เช่นนั้นมีความประสงค์ว่าถ้าหากว่าผู้ ที่ถูกหน่วงเหนี่ยวกักขัง
 และถูกพาไปกลับคืนมาโดยมิได้รับบาดเจ็บสาหัสถึงแก่ชีวิต หรือตกอยู่ใน
 สภาพชดชวยเราจึงลดอาญาให้หนึ่งในสาม เรามีความประสงค์
 อย่างนั้น ถ้าหากว่าการที่ถูกพาไปนั้นเกิดบาดเจ็บสาหัสถึงแก่ชีวิต
 หรือตกอยู่ในสภาพชดชวยแล้ว เราไม่มีความประสงค์ให้ เพราะ

เหตุว่าการกระทำนั้นเป็นการร้ายแรง จึงขอกราบเรียนให้ ทบประชุม
ทราบดังนี้

นายจ้อย ญาติปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่
ในกรณีเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ คือตามที่ขอให้คัดออก มีผู้แปรญัตติ
ขอให้คัดออกนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าจะไม่ได้ผลอะไร คือสมมติว่าเรา
ตำรวจพบว่าได้จับคนไปเพื่อสืบไล่จริงแล้ว แต่เขาได้ทำกับผู้ที่เร
นำไปนั้นบาดเจ็บแล้ว ถ้าเราไม่ได้ไว้ อย่างนั้นก็ไม่มีประโยชน์อะไร
อย่างนั้นเป็นต้น หรือเอาไปก็จริงออกอยากได้รับทุกข์เป็นต้นทำให้เรา
เสียการไปอย่างนี้ เราจะไปยกโทษให้อย่างไร เท่าที่เราดโทษให้
หนึ่งในสามนั้นเป็นผลดีอยู่แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรยื่นตามร่างเดิม

นายเจือ ศรียาภย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ใน
มาตรา นี้เรามีความประสงค์ที่จะได้บุคคลคนมากกว่า และถ
แม้เราไปทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ ได้รับบาดเจ็บแล้วผู้ร้ายก็จะไม่ส่งคนที่
ต้องบาดเจ็บหรือถูกหน่วงเหนี่ยวกักขังนั้นมากก็จะได้รับโทษมากที่สุด
และเมื่อคดีหนึ่งในสามนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามากเกินไปอยู่แล้ว ข้าพ
เจ้าเห็นว่าควรคัดออก

พล. ค. พระยาประเสริฐสงคราม ประธานกรรมาธิการ กล่าว
ว่ กฎหมายลักษณะอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติมสำหรับเพื่อลงโทษผู้พ
บุกคดีเพื่อสืบไล่ เราจะพึงเห็นว่าการกักขังนั้นเป็นพิเศษเฉพาะเพื่อ
ที่จะปราบปรามการกระทำทุจริตในเรื่องนั้นให้ลดลงหรือให้กลับ

รับ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่พึงปรารถนาที่จะให้ตกคนรับ เพราะฉะนั้นทุก
ขบที่เราตราเป็นพิเศษเพิ่มรับ คือเพิ่มอัตราโทษเป็นพิเศษธรรมดา และ
มาตรา ๙ เช่นเดียวกัน อีกประการหนึ่งผู้ที่จะไปอาชญาให้เรา
เจ็บป่วยและอยู่ในสภาพอดอยากมันก็ไม่ควรจะได้รับความสะดวกเหมือน
คนอื่นโทษมากกว่านั้น เพราะเหตุฉะนั้นเราก็ควรที่จะเอาโทษหนักกว่า
ไว้ และเหตุสำคัญก็คือว่าเราเพิ่มโทษเป็นพิเศษเท่านั้นเอง

ถ้าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้แปรญัตติในวรรค ๒
บรรทัด ๒ ให้คิดค่าเช่าด้านนอกคือ "โดยมิได้รับบาดเจ็บด้านหัวอก
จรดและตกอยู่ในสภาพอดอยากเป็นภัยอันตรายคือชีวิต" ท่านผู้ใด
เห็นว่าควรตัดออก โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๔ นาย

ถ้าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าการ
ได้ความร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒๒ นาย

ถ้าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันคงได้ความร่างเดิม
มาตรา ๙ นายทองอยู่ยังคิดใจหรือไม่

นายทองอยู่ พนมพนม ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าวว่า
ในมาตรา ๙ วรรค ๒ ข้อความมีอย่างนี้ "มาตรา ๑๐๐ ถ้าคนคงแก่
คนด้วยกันรับไปแต่ไม่มีผู้ตรวจรับแต่คนเดียวกันก็ กระทำการซึ่ง
ทรัพย์สิน ท่านว่าความนี้มีความสำคัญเป็นใจปัดหน้าทรัพย์สินของพระองค์โดยเจ้า

๓๐ บันไป จนถึง ๓๕ ปี" ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติในตอนท้าย
 *เองว่า จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓๕ ปี ที่ได้ขอแปรญัตติเช่น
 *นี้เพราะเหตุว่าในบรรดาคดี ๒ นั้นเอง ถือว่า การชิงทรัพย์นั้นเป็นการ
 ปล้นทรัพย์ แต่ความจริงก็ไม่ใช่ปล้นกันอย่างแท้จริงเป็นแต่เพียงชิง
 ทรัพย์เท่านั้น ถือว่าเป็นการปล้นทรัพย์ ตัวอย่างเช่นคนเดินมาด้วยกัน
 ๓ คนสมมติว่า คนอยู่ในจำนวนนั้นคนหนึ่งชิงทรัพย์และเรามีมีดพับและ
 ในที่สุดถูกตำรวจจับแล้ว และต้องถูกลงโทษถึง ๓๐ ปีถึง ๓๕ ปีเช่น
 *นี้จะเป็นการรุนแรงเกินไป และถูกเหมาว่าคนทั้งหมดนั้นเป็นคนปล้น
 ทรัพย์นี้แหละข้าพเจ้าเห็นว่าแรงไป ข้าพเจ้าไม่แต่เห็นพ้องด้วยในเรื่อง
 *เช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติว่าจำคุกแต่เพียงในกำหนดไม่เกิน ๓๕ ปี

*เช่นเดาสดดี กรมราชการ กล่าวอ้าง ในมาตรา ๓๐๓ ที่ยกมา
 บัญญัติไว้ นั้นก็ไม่ได้เอามาจากอันเอามาจากกฎหมายอาญาเดิม แต่
 *ก่อนได้วางหลักทั่วไปว่าบุคคลตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไปสมคบกันกระทำความผิด
 *เช่นแต่คนใดคนหนึ่งถือว่าเป็นการปล้นทรัพย์ ที่ท่านพูดเช่นนั้นไม่เป็น
 การเหมาะยิ่ง และการที่บุคคลมีอาวุธแต่เพียงคนเดียวก็ว่าเขาเป็นตัว
 การด้วย แต่ว่าตามทางที่ปฏิบัติมาในโรงศาลเท่าที่ข้าพเจ้าได้ทราบมา
 *มากแล้ว ศาลจะต้องพิเคราะห์ตามเหตุผลเป็นเรื่อง ๆ มิใช่ว่าศาลจะ
 *ให้ตั้งโทษเป็นตัวการแก่ผู้ที่ไม่ได้ทำผิดเช่นนั้นทั้งหมดไม่ และที่ท่าน
 *ขอให้ตัดโทษ คงตัดให้มีแต่โทษสูงอย่างเดียวเท่ากับท่านให้ตัดหลัก
 *กฎหมายด้วยตนเอง ข้าพเจ้าเห็นว่าทำไม่ได้ และถ้าจะทำเช่นนั้น
 *นั้น ย่อมต้องเป็นพระราชบัญญัติหรือคดียกเว้นจะชอบ

นายมนูญ บริดังทิ กรรมการ กล่าววา ข้าพเจ้าเห็นใจ
 ท่านสมาชิกผู้แปรญาคืออย่างยิ่งที่หวังดีต่อราษฎร แต่เห็นว่ากฎ
 หมายลักษณะอาญาเพิ่มเติมฉบับที่ก่าตั้งพิจารณายุ่หนึ่งภาว ของเรา
 ได้พิจารณารับหลักการโดยเพิ่มโทษ และส่วนที่เพิ่มโทษท่านขอเป็น
 การแก้ไขกฎหมายเดิมมีอยู่ว่าลงโทษไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี และต่อไปการ
 ปล้นทรัพย์จะให้ลงโทษเพียงมีเดียวกได้ เพราะฉะนั้นผิดกับหลักการ
 ซึ่งสภาฯนี้ได้รับไว้ ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านสมาชิกผู้นั้นมีเจตนาดีมาก
 และในเวลาต่อไปท่านจะทำได้ โดยเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติมา
 ใหม่ขอให้แก้ไขวิภาโทษยังทำได้ และยังมีอีกหลายมาตราซึ่งควร
 กำหนดโทษได้อย่างสูงและไม่ควรระกำหนดโทษอย่างต่ำ เพราะฉะนั้น
 ขอให้ท่านรอไว้ทำในโอกาสหลัง

นายทองอยู่ พุมพัตน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าววา
 ข้าพเจ้ารู้สึก สงสัยในการที่กรรมการได้วางโทษกำหนดอาญาลง
 ไปในนี้ ซึ่งความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นแต่เพียงโทษดิน
 ใต้ แต่เหตุใดจึงเอากฎหมายอาญามาวางไว้ด้วย ซึ่งความจริง
 จะมีอีกร่างหนึ่งขึ้นในกรณีนี้ ข้าพเจ้าขอถามกรรมการในข้อนี้

หลวงวรนิติปริษา กรรมการ กล่าววา การที่รัฐบาลเสนอ
 มาให้ กรรมการได้พิจารณาคำร่างที่รัฐบาลเสนอมาและที่สภาฯ
 ได้รับรองไปแล้ว และหาได้เพิ่มเติมมาใหม่โดยดำฟังไม่ คณะกรรมา
 ธิการนี้ไม่คัดค้านจึงได้ร่างมาตรา ๑๐๐ ขึ้นมาด้วย และได้แก้ไข

ชักราโทษในบางตอนเท่านั้นคือตั้งแต่ตอน ๒-๓ และให้อ่างโทษได้
ต่าง ๆ กันและกฎหมายบัญญัติไว้ ซึ่งจะเห็นต่อไปว่า ในวรรค ๒
วรรค ๓ นอกจากนั้นไม่ได้มีการแก้ไขอย่างใด คือมาตรา ๓๐๓
เดิมมีอายุตั้งแต่ ๓๐ ปี ๓๕ ปี แต่วรรค ๒ เดิมให้จำคุกจนตาย และ
ตั้งแต่ ๓๕ ปี ถึง ๕๐ ปี และวรรค ๓ ให้ลงโทษตลอดชีวิตและประหาร
ชีวิตมีการแก้ไขเป็นขั้น ๆ ไป ฉะนั้นได้ ให้กำหนดโทษสูงชันกว่าโทษ
เดิมให้อ่างไว้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการฯ ไม่ได้ทำโดยลำพังเอง

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าว
ในการที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งมานั้น ข้าพเจ้าเองก็ยังไม่หายข้อง
ใจ คือว่าเขากฎหมายอายุออกไปในขั้นที่เท่าไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
ขอถามรัฐบาลว่าทำไมเขากฎหมายลักษณะอายุไปได้ในขั้นซึ่งพระราช
บัญญัตินี้เกี่ยวกับการสิ้นใจ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อ พระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา ท่านเข้าใจผิดกระมัง ข้าพเจ้าเชื่อว่า
มันชัดแล้ว ท่านยังคิดใจอีกไหม เมื่อไม่คิดใจจะได้ไม่ต้องดงมกกัน

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าวต่อ
ขอให้ลงมติ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อ ผู้ขอแปรญัตติให้เป็นไป
อย่างนี้ “ สำหรับวรรค ๒ มาตรา ๘ บรรทัดก่อนบรรทัดสุดท้ายให้
ตัดคำว่า—ตั้งแต่ ๓๐ ปี ขึ้นไปจนถึง ๓๕ ปี ให้ตัดออก—และให้เดิม

คำว่าไม่เกิน ๓๕ ปี” ท่านผู้ใดเห็นด้วยในการแปรญัตตินี้ โปรดยก
มือขึ้น

มีมติวาทกษมธ ๓ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็น
ไปตามร่างของกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีมติวาทกษมธ ๒๖ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่า เป็นไปตามร่าง
ของกรรมาธิการ

นายกิมเต็ง ดินรุเตก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่
ในมาตรา ๓๐๑ วรรค ๒ วรรค ๓ คอมพิวเตอร์ที่ดัดนั้น กรรมาธิการได้
คิดคำว่า “ด้วยกันทุกคน” ออกทั้งต้องวรรค ความความเข้าใจของ
ข้าพเจ้าเท่าที่ได้ ไปหารือกับรัฐบาลนั้นได้ความว่ หากว่าคนตั้งแต่
๓ คนขึ้นไปมีสำคราอุไปทำการชิงทรัพย์แต่ละปล้นทรัพย์อย่างใดอย่าง
หนึ่ง เมื่อศาลต้องใช้ดุลยพินิจตัดสินจำคุกแล้วจะเป็น ๓๐ ปีและ ๓๕ ปี
ก็ตาม จะต้องลงโทษด้วยกันทุกคน ตั้งแต่หัวหน้าเรียง ๆ กันไปจน
ถึงตุ้มมือ แต่กรรมาธิการได้แก้ไขคำว่า “ด้วยกันทุกคน” นั้น
ความว่ จะลดโทษแก่ตุ้มมือ และจะเอาโทษเต็มแก่หัวหน้านั้น
ข้าพเจ้าขอถามกรรมาธิการ

นายมนูญ บริสุทธิ์ กรรมาธิการ กล่าวว่ เป็นความจริงว่
คณะกรรมาธิการได้คิดคำว่า “ด้วยกันทุกคน” ออก แต่ตามความ

ประสงค์ ไม่ใช่จะลงโทษที่แตกต่างจากกฎหมายเดิมเลย เมื่อเป็นคดี
การด้วยกันแล้วจะต้องลงโทษเหมือนกัน และเป็นตัวการก็ยอมมีแต่
โทษในฐานะตัวการนั่นเอง ไม่จำเป็นจะต้องได้โทษด้วยกัน ส่วนที่ศาล
จะลงโทษเท่าไรนั้น เป็นหน้าที่และอยู่ในดุลยพินิจของศาล และเมื่อ
เป็นตัวการด้วยกันแล้ว ศาลอาจจะทำโทษผู้ที่ทำงานมุ่งให้ร้าย และ
ผู้ที่ยังใจทรพ้ยคาย และส่วนที่สองคนเป็นผู้ร้ายปล้นด้วยกันลงโทษ
เพียง ๓๐ ปีก็พอเหมือนกัน ตั้งแต่แต่ศาล เพราะฉะนั้นที่เอาคำตัดสิน
ว่า "ด้วยกันทุกคน" ออกนั้น มิใช่ให้เสียความอย่างไรเลย และ
ร่างจะเป็นไปตามหลักเดิมนี้เอง เพราะฉะนั้นกรรมการขอชี้แจงให้
เข้าใจอย่างนี้

นายกิมเต็ง ดินชู่เต็ก ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด ก่อว่า
ความขอความซึ่งกรรมการได้ชี้แจงนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นพ้องว่าตรง
กับกฎหมายอาญามาตรา ๓๐๓ ทุกประการ ตามที่รัฐบาลได้ทำโรตรา
แก่โรมาน่า เท่าที่กรรมการแก้ไขคนโยบายไป และรัฐบาลไม่ให้
มีการปล้นชิงทรัพย์นั้น จึงได้ลงโทษรวมทั้งหัวหน้าและลูกน้อง
อย่างเดียวกัน เพราะเหตุว่าลูกน้องจะได้รับค่าชดเชย เราอาจรับ
ปากโดยง่าย ในเมื่อเขาได้รับโทษน้อยเช่นนี้ เมื่อเขาไม่ยอมไปหัว
หน้าจะไปแต่คนเดียวไม่ได้ เพราะฉะนั้นการปราบปรามอาจจะดุน้อย
ก็ได้ ข้าพเจ้าเข้าใจเช่นนี้ ถ้าจะเป็นไปตามร่างของรัฐบาลแล้วการ

ปราบปรามจะน้อยลง และผู้ทุจริตยศธรรมคงจะได้รับความผาสุก
เป็นอันมาก

นายมนูญ บริสุทธิ์ กรรมาธิการ กล่าวถึง ที่คณะกรรมาธิ-
การได้ตัดคำว่า "ด้วยกันทุกคน" ออกนั้น เห็นว่าเป็นถ้อยคำพึม
เพื่อย การแปลในทางร่างนั้น ทางฝ่ายรัฐบาลได้ตั้งเดธาธิการคณะ
กรรมการกฤษฎีกามาด้วย ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ได้
ลงความเห็นพร้อมกันว่า คำว่า "ด้วยกันทุกคน" นี้เห็นว่าพึมเพื่อย
เกินไป ดังนั้นคำที่ท่านจะแปลผิดจากเดิมนั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าจะ
ไปไม่ได้ เพราะตามกฎหมายเดิมก็ไม่ได้เขียนไว้ว่าจากกันทุกคน
ก็หาไม่ และการตัดออกนั้นก็เพราะเห็นว่าพึมเพื่อยและเพื่อให้กระทัด
รัดเข้า ด้วยเห็นชอบของรัฐบาลนั่นเอง

นายกิมเต็ง ดินธุเสก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวถึง
ถ้อยคำว่า "ด้วยกันทุกคน" นั้น จะผิดหรือไม่ ขอประทานโอกาส
ถามรัฐบาลชี้แจงอีกสักครั้งว่า คำที่ตัดออกนั้นจะมีผลเท่ากันหรือไม่

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า ร่างนี้เป็นร่างเดิมที่กรรมการชุดที่หนึ่งเขาร่างมามีคำว่า
"ด้วยกันทุกคน" มีประสงค์จะให้พิเศษใหม่ เพราะฉะนั้นใน
ผู้ร่างเดิมร่างมาเช่นนั้น และรัฐบาลได้ตรวจร่างนั้นก็ไม่ใช่ข้อของจึงได้
ยอมให้เป็นไปเช่นนั้น

นายมนูญ บริสุทธิ์ กรรมาธิการ กล่าวถึง ตามที่ท่านรัฐบาล

ได้แสดงมานั้นข้าพเจ้าเห็นว่าจะเขียนได้อย่างนั้นก็ไม่ได้ผล กฎหมาย
เรื่องนี้เป็นเรื่องเปลี่ยนไม่ใช่เป็นจับผิดได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
ที่คัดออกคงมีอยู่ในกฎหมายเดิม ไม่ใช่เขียนขึ้นใหม่

ขุณฑิเพราะที่คดี กรรมราชการ กล่าวอ้าง ตามที่กรรมราชการได้
ชี้คำอ้างทุกคนออก นั้นมันมีอยู่ในกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๖๓
บัญญัติไว้เฉพาะคดีการว่าผู้ใดลงมือกระทำผิดอย่างเดียวกัน ท่านให้
ถือว่าบรรดาผู้ที่ได้ลงมือกระทำผิดนั้นเป็นคดีการ แต่อาจลง
อาญา การที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นแก่มันทุกคน
เหมือนอย่างมันได้กระทำผิดแต่ผู้เดียวเท่านั้น และนอกจากนั้น
แม้กระทำผิดในขณะเดียวกันจะลงโทษฐานเป็นคดีการได้ เพราะ
ฉะนั้นกรรมราชการจึงคัดออกด้วยเหตุนี้ ตามมาตรา ๖๘ ยังบ่งไว้ อีกว่า
“ในคดีเรื่องใดถ้าผู้กระทำผิดมีเหตุเป็นส่วนต่อ อันควรจะได้รับความ
ยกเว้นอาญาก็ดี ลดหย่อนอาญาก็ดี หรือเพิ่มอาญาก็ดี ท่านให้ยกเหตุ
นั้นขึ้นใช้เฉพาะแก่ตัวมันเป็นคนๆ ไป ห้ามมิให้ยกเหตุที่มีในผู้หนึ่งไป
ใช้ตลอดถึงผู้อื่นที่กระทำผิดในคดีอันเดียวกันนั้น ฯลฯ” คำว่าคน
ท่านต้องหมายความอย่างไร หมายความว่าผู้มีพรรคพวกตั้งแต่ ๓ คน
เมื่อมีอัตราพรรคพวก ๓ คน ต้องหมายความว่าเป็นคดีการนั้น ต้องหมาย
ความว่าคดีการนั้นมีใช้ผู้เดียว ท่านจะต้องเข้าใจหลักกฎหมายอย่างนี้
ที่ท่านจะเรียกว่าความผิดที่ว่าศาลลงโทษลง ไปและจะต้องได้ด้วยกัน
ทุกคนไม่ได้ นี่ในข้อกฎหมาย เพราะฉะนั้นขอให้ท่านคิดว่าระเบียบ

ผิดเท่ากันไม่ได้ ขอให้ท่านคุมมาตรา ๖๓

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา พอดีให้ลงมติได้แล้ว
กรรมง่าหรับคำว่า "ด้วยกันทุกคน" ตอนท้ายของมาตรา ๖๓ วรรค
๒ กับวรรค ๓

หอดวงกรณีปรึกษา กรรมการสภาฯ กล่าวหา ก่อนจะให้ลงมติซ้ำพ
เจ้าในนามของคณะกรรมการขอประธานชี้แจงเล็กน้อยเพื่อกัน
ความเข้าใจผิด ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะเอาผู้สมัครมาเข้ากับคดีการ
นั้นหาถูกต้องไม่ เพราะเหตุว่าความมาตรา ๓๐๓ นั้นเราหาได้บัญญัติ
ไว้ว่าเอาผู้สมัครมาเป็นคดีการได้ไม่ ผู้สมัครก็เป็นผู้สมัครไป ข้าพเจ้า
ขอ อ้าง มาตรา ๖๓ แห่งกฎหมาย ลักษณะ อาญา เพราะฉะนั้นใน
มาตรา ๓๐๓ จะเป็นไปด้วยกันทุกคนหรือคัดออกนั้นความไม่ตรงกันโดย
เมื่อคดีเดิมมีคำว่า "ด้วยกันทุกคน" คำดังกล่าวจะใช้โดยพิสดารโทษคดี
การให้ต่างกันได้ กำหนดโทษให้ต่างกันได้ ที่ท่านผู้แทนราษฎรได้
ตั้งดีว่าให้ลงโทษคนนั้นอย่างหนึ่ง คนอื่นให้เป็นไปอย่างหนึ่ง ท่าน
จะให้คำตัดสินโทษในคดีปด้นทุกคนนั้นอาจจะเป็นได้ ในคดีบางเรื่องและ
อาจเป็นไปไม่ได้ ในคดีบางเรื่อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้ว
ว่าบุคคลหนึ่งที่เป็น ผู้ร้ายด้วยกันและการกระทำมีความผิดร้ายแรง
เฉพาะคนเดี่ยวนั้น คำตัดสินโทษนั้นให้มีโทษสูงสุดกว่า ๑๕ ปีได้
ส่วนพรรคพวกคำตัดสินโทษเพียง ๑๐ ปีก็ได้ แต่ อลงโทษเท่ากันแต่

ทุกคนก็โตเหมือนกัน และตามที่คัดค้านนั้นไม่ได้ทำให้เสียความแม่นยำ
น้อย เพราะฉะนั้นประมุขจะเห็นสมควรอย่างไร คณะกรรมการ
การก็ไม่ควรต้องตั้งคำถาม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีอะไรแล้ว และ
กรรมการบอกว่าจะคิดหรือไม่ก็ตาม คำว่า "ด้วยกันทุกคน"
ในตอนท้ายวรรค ๒ และวรรค ๓ ของมาตรา ๘ นั้น ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
ไว้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรตัด
ออก โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๖ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าคัดออก ท่าน
ผู้ใดยังคิดใจอีกในมาตรานี้

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
ในมาตรานี้ หน้า ๕ วรรค ๖ บอกว่า "ในการปล้นนั้นทำให้เรามี
บาดเจ็บ โดยใช้อาวุธปืนยิง หรือใช้วัตถุระเบิดทำร้ายหรือกระทำ
ทรมาน หรือแสดงความร้าย ท่านว่ามันผู้เป็นโจรนั้นต้องระวางโทษ
จำคุก ๒๐ ปี หรือจำคุกจนตลอดชีวิต" ในชั้น ในการใช้อาวุธปืน
ยิงนั้น ถ้าได้กำหนดลงไปแล้ว แม้ว่าจะยิงไม่ถูกที่หัวเขาก็
อยู่ในกำหนดโทษอันนี้ และกระทำทรมานก็คงอยู่ในมาตรานี้ แสดง

ความร้าย แดงการคมนา และคากอเชนนกตั้งโทษ ๒๐ ปีถึง
ตลอดชีวิต เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นควรตั้งโทษแรงไป และข้าพเจ้า
จึงขอแปรญัตติให้จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี เพียงแต่กำหนดโทษ ๒-๓ ปีขึ้นไป
เท่านั้น จึงขอความเห็น กรรมการ ว่าท่านเห็น อย่างไรจึงเดิมลง
ไปเช่นนั้น

หลวงวรมนิตปริชา กรรมการ กล่าว ว่า ตามกฎหมายเดิมมี
อย่างไรก็อย่างไร กรรมการไม่ได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขในข้อหมัดก
การประการใด หมายความว่า เป็นไปตามร่างเดิมนั่นเอง เป็นแต่เพียง
มีการแก้ไขในตอนปลายๆ ในวรรคต่อไป เพราะฉะนั้นในวรรคนี้
ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรที่กรรมการแก้ไขด้วยซ้ำอีก ก็ขอจะให้
กำหนดโทษเป็นขั้นๆ ไป และให้เป็นไปตามลำดับ และมีใช้ว่าจะเอา
ตลอดชีวิตก่อนแล้ว ๑๕ ปี และ ๑๐ ปี กรรมการกำหนดการลงโทษ
จำคุก ๑๕ ปี และ ๒๐ หรือลงโทษ ตลอดชีวิต ให้อ่อนง่าย ๆ จะเอาโทษ
หนักไว้ก่อนแล้วจะเอาโทษเบาไว้ทีหลัง ดูอย่างไรชอบก

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าตามกรรมการว่า ยังมีบทหนักน้อยไม่เป็นอันตรายเช่นนี้
จะเข้ามาตราใหม่

หลวงวรมนิตปริชา กรรมการ กล่าว ว่า ตามมาตราใหม่มีความ
ว่า ดังนี้ "โทษในการปล้นทำให้เรามีความบาดเจ็บสาหัส" และ
ขอให้ท่านดูกฎหมายอาญามาตรา ๕๖ เพราะถ้ามาพูดที้นอกจะเสีย
เวลาเหลือเกิน

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
ท่านกรรมาธิการเห็นจะไม่ผิด คำว่าดำหัดไม่มีเลย และท่านก็พูด
พล่อยๆ เหมือนกัน

ขุนอธิษฐานธรรมเวทย์ กรรมาธิการ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเข้าใจ
ว่าท่านผู้แปรญัตติเมื่อท่านเข้าใจผิดก็คำว่าขาดเจ็บ เกรงว่าขาดเจ็บ
เล็กน้อยแต่ตัวคุณ ๒๐ ปีจะเป็นการร้ายแรงไป และความจริงมาตรา
นี้พูดถึงว่าขาดเจ็บโดยไร้อาชญากรรมนี้ แต่ก็ไม่หากว่าเราจะบัญญัติด้วย
กฎหมายลงโทษเท่านั้น ลงโทษเล็กน้อยเท่านั้น และอย่างนั้น บัญ
ญัติเช่นนั้นไม่ไหว และวางข้อเท็จจริงอันใดผิดร้ายที่เกิดนั้นน้อย
หรือมากเพียงไหน พล่อยไว้ให้ศาลท่านไร้ดุลพินิจจะดีกว่า และ
อย่างไรก็ดีในการที่ผู้ร้ายกระทำการปล้นโดยไร้อาชญากรรมอันเรากล่าว
เป็นการร้ายแรงมาก และเราให้ลงโทษ ๒๐ ปีถึงตลอดชีวิตเป็นอย่างนี้

นายมนูญ บริสุทธิ์ กรรมาธิการ กล่าวว่า ท่านผู้แปรญัตติ
บางที่จะเข้าใจผิดไปเล็กน้อย ก็คือ ข้อความในวรรคนี้ความเดิม
มีอยู่เป็นข้อความซึ่งรัฐบาลเสนอมาใหม่ในมาตรา ๓๐๓ ให้ลงโทษ
สถานเดียว ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วยเห็นว่าลงโทษจำคุก
ตลอดชีวิตนั้นร้ายแรงเกินไป และเดิมว่า ๒๐ ปีนั้น คณะกรรมาธิการ
ได้เข้าไป และร่างเดิมเมื่อท่านได้ ฟังแล้วท่านคงจะเข้าใจแล้ว

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
ความที่ท่านสมาชิกผู้แทนสุพรรณบุรีได้กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นว่ารัฐ-

บาดนั้นมุ่งประสงค์จะเอาโทษปรับแก้พดเมืองอย่างร้ายแรง แล้ว
กรรมวิธีการก็เหมือนกันมุ่งเอาโทษอย่างเบาหน่อย เอาตั้งแต่ ๒๐ ปี
ขึ้นไป นักคนหนึ่งซึ่งเราน่าจะคิดอยู่บ้าง เพราะเราเป็นผู้แทนราษฎร
และทำไมโทษเล็กน้อยจะเอาลงโทษถึง ๒๐ ปี เช่นนี้ซึ่งรุนแรง
และกรรมวิธีการกล่าวว่าจะไปบัญญัติเช่นนั้นไม่ไหวและอย่างไรไม่ไหว
ก็เพราะว่าไม่ไหวนั่นเอง ที่เราเจ้ากล่าวนี้เป็น การแก้ไขความสงสัย
ของท่าน ขอให้ท่านจำไว้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ในหน้า ๔ ปลายบรรทัดที่
๓ มีผู้ขอแปรญัตติว่า ให้ตัดคำว่า "๒๐ ปี หรือตลอดชีวิต" ออก
และเติมคำว่า "ไม่เกิน ๒๐ ปี" ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามผู้
แปรญัตตินั้น โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็น
ไปตามร่างของกรรมวิธีการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๗ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา เป็นอันว่าเป็นไปตามร่าง
ของกรรมวิธีการ

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวหา
ในหน้า ๒ บรรทัดที่ ๑๐ นั้นรัฐบาลได้ขอให้เติมคำนี้ลงไป คือว่า "กระ
ทำกรรมาน" แต่ก็ขอเติมว่า "ให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส"

เพิ่มรณด้วย จึงจะเท่ากับมาตรฐาน ที่แล้วมา ขอถามรัฐบาลว่าที่เดิม
เช่นนี้แล้วจะรักษาหรือไม่ เช่นนั้นแล้วจะผิดแปลกกันไปอย่างไร
เดี๋ยวมา

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า เรื่องนี้ถ้ามีการแปรญัตติกี่เดิมได้ ถ้าไม่มีการแปรญัตติกี่
เดิมไม่ได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า แท้จริงในวาระที่กรรมา
ธิการได้มีการแก้ไข และสมาชิกก็มีสิทธิที่จะแปรญัตติได้เท่ากับเป็น
ญัตติใหม่ที่เสนอขึ้นมา

ขุนศรีสุทธรณเวทย์ กรรมาธิการ กล่าวว่า ได้มีการแก้ไข
เฉพาะการทักท้วงกวดขันคดี.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ตกลงแล้วว่า
จะทำการแก้ไขแม้แต่คำเดียวหรือตอนใดก็มีการแปรญัตติได้

นายทองอยู่ พุกพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
ในขณะนี้ข้าพเจ้ากลัวว่าจะเสียประโยชน์ของกฎหมาย เพราะว่าเมื่อวันก่อน
ที่เราได้เต็มลงไปแล้ว และวันนั้นควรจะได้เต็ม กรรมาธิการควรจะยอม
เพราะกฎหมายเก่าได้บัญญัติและเต็มไว้เช่นนั้น และขอให้ท่านเปิดดู
และเมื่อก่อนรัฐบาลได้เปิดดูแล้วในข้อนี้

พล.ต. พระยาประเสริฐสงคราม ประธานกรรมาธิการ กล่าวว่า
ถ้า เห็นว่าจะแก้ตามทักท้วงก็จะขอเต็ม กรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าในหน้า ๕ นาย
บรรทัดที่ ๒ ท้ายคำว่า "ครุฑ" ให้เติมคำว่า "ให้" ได้ความด่า
บาทอย่างเดาหัด" กรรมการรายนอนแก่คามันแดง ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
นายกมเต็ง ดินรูดอก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่า
หน้าอะไร ตรงไหน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า หน้า ๕ ปลายบรรทัดที่ ๒
ข้างหลังคำว่า "ครุฑ" เติมคำว่า "ให้" ได้ความด่าบาทอย่าง
เดาหัด" ที่เราได้เติมไปแล้วในมาตรา ๕

นายกมเต็ง ดินรูดอก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่า
หลังคำว่า "ครุฑ" ไรใหม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดคัดค้านซ้ำเจ้า
ถ้อยคำที่ประชุมอนุมัติให้เติมเช่นนั้น ท่านผู้ใดยังคิดใจในมาตราอื่นอีก
ซ้ำเจ้าจะขอให้ลงมติเป็นวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะออกเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพรียง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระ
ราชบัญญัติจำกัดแคว้นบก แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๕๑๑ ซึ่งคณะ
กรรมการวิสามัญได้พิจารณาแก้ไขเสร็จแล้ว ขอให้พิจารณา
ต่อไปในวาระที่ ๒ และที่ ๓

ร.ต. เนตร พุนวณิชมน์ กล่าวว่า ตามระเบียบวาระที่ ๓ เรื่อง

ร่างพระราชบัญญัติจำกัดเรือกบฏ แก้อะไรเพิ่มเติมขึ้น ควรจะได้
พิจารณาไปในคราวเดียวกับระเบียบวาระที่ ๕ ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกัน
และเมื่อข้าพเจ้าได้มาตรวจดูหลักกรรแล้ว ในร่างนั้นก็เป็นร่างที่ขอ
เพิ่มและขอเดกราบมาตราเหมือนกัน ถ้าหากว่าจะให้ได้รับหลักการ
ในวาระที่ ๕ นี้เสียก่อน แล้วส่งให้กรรมาธิการวิสามัญไปพิจารณามา
เสร็จแล้ว กลับเข้ามาพร้อม ๆ กัน ข้าพเจ้าคิดว่าพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้จะคงงามที่สุด ข้าพเจ้าขอให้สมาชิกสภาฯ นี้ ไปรอด่านและ
ตรวจดู

พ.ร.ค. ทนายศรยุทธเดณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าวต่อว่า ในเรื่องนี้รัฐบาลก็มีความคิดที่จะเสนอเหมือน
กันให้รวมกัน แต่หาเหตุการณ์ที่คงเสนอแยกกันไม่เป็น ๒ พระราช
บัญญัติก่อนหลังกันเช่นนั้น ก็เพราะเหตุการณ์บังคับ ความจริงใน
การแก้ไข ถ้าจะดูตามพระราชบัญญัติซึ่งกรรมาธิการได้ตรวจแก้มาแล้ว
นั้น มีเพิ่มความคุ้มครองมาตรา ๘ และเพิ่มความคุ้มครองมาตรา ๒๐ ใน
เรื่องกระแสนโคดคา และอีกฉบับหนึ่งแก้ความในมาตรา ๕ กับเพิ่ม
ความคุ้มครองมาตรา ๗ ซึ่งเป็นมาตราที่อยู่ใกล้ ๆ กัน ถ้าหากว่าจะได้
รวมกันเป็นพระราชบัญญัติเดียวกันเสียอย่างที่ดีมาชิกเสนอ รัฐบาล
ก็ไม่ขัดข้อง เป็นการคงงามเช่นเดียวกัน แต่ถ้าจะให้ เป็นเช่นนั้น
ขอให้สภาฯ นี้ไต่ถามผู้เสียก่อน เมื่ออนุมัติแล้วจะได้พิจารณาระเบียบ
วาระที่ ๕ เพื่อรับหลักการเสียก่อน เมื่อรับหลักการแล้ว จะได้ให้

กรรมวิธีการ ไป พิจารณา รวม กันมา เป็นพระราชบัญญัติเดียวกัน เสีย
ก็เดียว

ทำการแทนประธานสภา กล่าวคือ บัดนี้มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลง
ระเบียบวาระให้ พิจารณาระเบียบวาระที่ ๕ เสียก่อน ให้รับหลักการ
ของพระราชบัญญัตินี้ เมื่อรับแล้วยังขออนุมัติต่อไปว่า ให้ส่งไปให้
กรรมวิธีการตามระเบียบวาระที่ ๓ ให้ พิจารณารวมประกอบร่างใหม่
ขึ้นเดี๋ยวนั้น ท่านผู้ใดจะรักหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้า
จะถือว่าที่ประชุมอนุมัติจึงจะให้ลงมติในการรับหลักการของร่างพระ
ราชบัญญัติตามระเบียบวาระที่ ๕

พ.ร.ค. พระยาศรีวิชัย ว.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าวคือ หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ มีความ
ประสงค์อยู่เพียงว่าจะแก้ความหมายคำว่า "แร่" เดิมคำว่า "แร่"
กฎหมายเดิมได้ อธิเคราะห์ศัพท์ ได้ว่าบรรดาแร่ทุกชนิด ที่มีคืบถูกเจือปน
อยู่เกินกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์แล้ว ให้นับว่าเป็นแร่คืบถูก เพราะฉะนั้น
การที่จะทำแร่อย่างอื่นซึ่งมีคืบถูกเกินกว่า ๕% แล้ว ก็ขายแร่ชนิด
นั้นไม่ได้ เหตุนี้ เป็นเหตุขัดข้องในการอุตสาหกรรม แร่ที่เราจะตั้ง
ออกไปนอกประเทศจำเป็นที่เราจะต้องแก้ไข ในการที่จะควบคุมได้
มอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจอนุมัติแก่ผู้ ขอรายหรือที่
ทำการเหมือง แร่ชนิดที่มีคืบถูกเจือปนอยู่เกินกว่า ๕% นั้นให้ค่า
ขอรายได้ แต่มีเงื่อนไขว่าคืบถูกที่เกินนั้น ผู้ขายจะต้องมีใบตรา
ขายได้

ขุนศรีธรรมโศภน ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวอ้าง ตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมี
อำนาจยกเงินฝากเงินฝากประจำที่ฝากประจำไม่เกินกว่า ๕ ส่วนในร้อย
หักค่าธรรมเนียมเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะได้ ให้เป็นกำหนดแน่
นอนคงดีกว่าที่จะให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้ยกเงิน
เป็นรายๆ ไป เพราะเวลานี้การทวงหนี้ของฝากประจำ บางแห่งที่ฝาก
ฝากมีอยู่มาก เช่นที่ฝากประจำที่จังหวัดภูเก็ต เช่นที่ภูเก็ต มีแ
ค้บประมาณเพียง ๕๐-๓๐% นายเหมืองจะทำในรายนั้น ทำไม่ได้ และ
ได้รับการเคอครุณในการที่คงได้ค่าธรรมเนียมให้รัฐบาล ข้าพ
เจ้าเห็นว่าควรจะได้กำหนดให้แน่ลงไปว่า เราจะกำหนด เช่นเมื่อก่อน
๕% เวลานี้เราจะกำหนดลงไป ๒๐% หรือ ๓๐% ให้แน่ดีกว่าที่จะ
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้กำหนด

พระพิไลยสุนทรภกร ผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต กล่าวอ้าง ตาม
ที่ท่านผู้แทนระนองอธิบายมาเมื่อก่อนนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะว่า
การที่เราจะยกเงินแค่เพียง ๕% ขึ้นไปนั้น จำกัดเสียดีกว่า เพราะว่า
มีแต่ชนิดเดียว นอกจากที่ฝากประจำแล้วที่ฝากประจำฝากประจำมา การ
ที่ออกพระราชบัญญัติจำกัดฝากประจำ พ.ศ. ๒๔๗๕ เราได้ออกพาดไป
แล้วว่าฝากประจำ ถ้ามีเงินฝากประจำไม่เกินกว่า ๕% แล้ว ก็นับว่า
เป็นฝากประจำ ที่ฝากประจำของเราเคยคิดไว้ด้วย แต่อย่างไร
ก็ดี ฝากประจำที่เราได้เก็บค่าภาษีภาคหนึ่งอยู่ ๑๐% ของฝาก ก็

เราแก้ไขอัตราของเรื่อบุก ถ้าเราจะออกพระราชบัญญัติใหม่จำ-
เป็นจะต้องว่าไว้ด้วยให้ชัดแน่ว่า เราจะเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม๑๐% หรือ
ของราคาเรื่อบุก จะมีเปอร์เซ็นต์เดียวให้แน่นอนด้วย เพราะว่า
เรื่อบุกเพิ่มจำเป็นอยู่เอง ก็จะเจอบน กับเรื่อบุก อย่างเดียวกับเรื่อบุก
จะกวดทั้งหมดจำเป็นจะต้องมีเงินประจำอยู่ด้วย ซึ่งจะแยกกันไม่ได้
แต่เมื่อจะ รวม ออกพระราชบัญญัติ ฉบับเดียวกัน แล้ว ก็เป็น ของดี
เหมือนกัน แต่จะเป็นการลำบากแก่เจ้าพนักงานที่เก็บภาษี เพราะว่า
เรื่อบุกเพิ่มน้อยอย่างหนึ่งเรื่อบุก ๑๐% ถ้าเป็นเรื่อบุกเราเก็บตาม
อัตราจนถึงตั้งแต่ ๒๐ ขึ้นไปถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่่า เรื่องนี้เห็นจะแปรญัตติได้
เมื่อรับหลักการแล้ว

พระบริรักษ์ราชอักษร กล่าวว่่า เมื่อกรรมาธิการเห็นพ้องด้วย
กับผู้เสนอแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า.....

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่่า ไม่ใช่กรรมาธิการ ยังไม่
มีกรรมาธิการเวรตาม ยังไม่ได้ตกลงรับหลักการ

พระบริรักษ์ราชอักษร กล่าวว่่า คือพระพิไลยสุนทรการเป็น
กรรมาธิการคนหนึ่งเห็นพ้องแล้ว ขอให้รับหลักการในเรื่องนี้

ขุนชำนาญภาษา ครอบง

ขุนขจรเขานิเวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวว่่า ข้าพ-
เจ้ายังสงสัยอยู่ว่าจะแปรญัตติได้หรือไม่ ถ้ารัฐบาลยอมว่่าให้แปร
ญัตติได้ ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะรับหลักการ

พ.ร.ท. พระยาศรยุทธเดณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรกรรม กล่าวหา ในเรื่องการแปรรูปคดี รัฐบาลไม่ซัดซัง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา รัฐบาลไม่ซัดซังที่จะ
แปรรูปคดี ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ตามระเบียบวาระที่ ๕ นี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา เป็นอันว่าที่ประชุมรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ จะได้ส่งให้กรรมาธิการวิสามัญ
ชุดนี้รวมเข้าเป็นพระราชบัญญัติเดียวกัน โปรดกำหนดเวลาแปรรูปคดี

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าวหา
ข้าพเจ้าขอเดชะ ๓ วัน

ร.ท. เนตร พูนวิวัฒน์ อธิบดีกรมที่ดิน รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา มีผู้เสนอให้เป็น ๓ วัน ไม่
มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมตกลงให้เป็น ๓ วัน
กำหนดแปรรูปคดี ที่ตกลงนี้หมายความว่ากรรมาธิการรับไปรวมให้
เป็นร่างใหม่ฉบับเดียวกัน

ขุนจรเขานเฒ่า ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวหา คือ
ยังไม่ได้ถามที่ประชุมว่าจะยอมให้รวมกันหรือไม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ข้าพเจ้าจะถามเดี๋ยวนี้แล้ว
ไม่เห็นมีใครคัดค้าน ก็ถือว่ายอมแล้ว ท่านจะคัดค้านก็ได้

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันว่าที่ประชุมฯ
ให้รวมเป็นร่างใหม่ฉบับเดียวกัน ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช
บัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่างของรัฐบาล เดือนมาแต่คราวประชุมครั้ง
ที่ ๑๘/๒๔๗๗

พ.ร.ค. พระยาศรัยทราบดี น.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการ กล่าวว่าเป็นการที่รัฐบาลได้เสนอแก้ไขร่างพระราช
บัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงมา ในหลักการก็คือแก้ไข
และยกเลิกบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทาง
หลวง พ.ศ. ๒๔๖๕ บางมาตรา เกี่ยวกับสภากรรมการรถไฟ ซึ่งได้
แก้ไขโดยพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม
๒๔๗๕ ฉบับที่ ๓ มาครั้งหนึ่งแล้ว ความสำคัญในร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้คงเหมือนกับพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทาง
หลวงแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ เกือบทุกประการ ต่างกันแต่ว่า
เปลี่ยนเรียกสภากรรมการรถไฟเป็นคณะกรรมการรถไฟ กำหนดหน้าที่
ของคณะกรรมการที่เกี่ยวกับรถไฟหลวงให้รัดกุมยิ่งขึ้น คือเพียงแต่
ให้ มีหน้าที่ปรึกษาเท่านั้น และเพิ่มกรรมการโดยตำแหน่งขึ้นอีก
กับดของค์ประชุมของคณะกรรมการให้น้อยลง นอกจากนั้นข้าพเจ้า
ขอแจ้งเพิ่มเติมอีกว่าในการที่เปลี่ยนหน้าที่ของคณะกรรมการฯ

ให้ รักษามั่งคั่งนั้น คือแต่เดิมกรรมการชุดนี้เป็นกรรมการควบคุม โดยตรง ไปกำกับภายในการบริหาร ซึ่งผู้บัญชาการรถไฟมีหน้าที่ จะดำเนินการ โดยตรงมากเกินไป จึงได้เปลี่ยนหน้าที่เป็นว่ากรรมการชุดนี้ให้เป็นแต่กรรมการที่ปรึกษา แต่ถ่วงหนักเกินที่จะควบคุมในบทบาทบ้าง ซึ่งปรากฏในพระราชบัญญัตินั้นแล้ว อีกประการหนึ่ง การประชุมองค์ประชุมเดิมคงได้ มีอยู่ ๓๐ นายจึงจะเป็นองค์ประชุม การประชุมไม่ค่อยจะครบองค์ประชุมได้เลย เพราะว่าเจ้าหน้าที่ที่ใดจืดจางไว้นั้น โดยมากก็เป็นเจ้าหน้าที่ที่หมดหน้าที่ติดต่อกันโดยตรงในทางราชการ ซึ่งมีตำแหน่งประจำอยู่แล้ว ไม่สามารถจะมาประชุมให้ครบองค์ประชุมได้ จึงขอตกเป็น ๘ แล้วนอกจากนั้นก็ได้วางระเบียบ ให้นำที่กรรมการที่จะเข้ามาประชุม ถ้าควรจะมีใครบ้าง ใครบ้าง ซึ่งปรากฏชัดอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินั้นแล้ว

ขุนประเจตคุณพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าว ว่า ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่ข้าราชการที่ชำนาญทางรถไฟนัก แต่ที่อยากจะแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้บ้าง ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีอะไร ๆ ขอบกล อยู่บ้าง คือในหลักการนั้น ถ้าหากว่าเราอ่านโดยไม่พินิจพิจารณา ไม่ได้เอาพระราชบัญญัตินี้ไปเทียบกับพระราชบัญญัตินั้นเก่า แล้ว เราอาจจะตกหลุมพรางได้ง่าย ๆ ก็คือคำถามหลักการที่อ้างไว้

ไว้ บอกว่าไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรมากหรอก นอกจากจะเปลี่ยน
 ฎการรรมการรถไฟอะไรบ้างเล็กน้อยนั้น ไม่ใช่เป็นความจริง คง
 จริงเป็นอย่างกับหนามือเป็นหงมตเดียว ถ้าจะพูดให้สั้นที่สุดก็
 ว่า ฎการรรมการของรถไฟแต่เดิมนั้นมีอำนาจอยู่ที่รัฐมนตรี
 การ แต่จากรูปใหม่รัฐมนตรีว่าการมีอำนาจเหนือฎการรถไฟ นี้เป็น
 ข้อหนึ่งสำหรับหักถการ คือถ้าหากว่าเราไม่พินิจพิจารณาให้
 หักถการนี้ให้คิดแล้ว เราอาจตกหลุมพรางได้ คือข้าพเจ้าจะขอให้
 ว่าเราควรพิจารณากันอย่างละเอียด คราวนี้เหตุผลที่รัฐบาลได้
 บันทักมานั้น ตอนทักถาดวงเหตุผลออกจะคลุมเครือ คือคนที่บอก
 ว่า ในกรรทออกพระราชบัญญัตินี้เพิ่มเติมให้เป็นปัญหาในเรื่องที่กรม
 รถไฟนำเสนอมว่าที่ประชุมจะรับพิจารณาหรือไม่ นั้นเป็นเหตุผลที่คลุม
 เครือ พูดเข้าได้ ไม่จะแจ่มแจ้งทีเดียว แต่อีกคนหนึ่ง ที่อ้างเข้า
 ได้เป็นเหตุผลว่าส่วนที่เพิ่มกรรมาการโดยตำแหน่งอื่นอีก ก็เพราะเรื่อง
 ที่ที่ประชุมพิจารณามักจะเกี่ยวของไปถึงกระทรวงทบวงกรมนั้น ๆ
 ด้วย อันนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย เพราะเหตุว่าในมาตรา ๖ แห่งพระ
 ราชบัญญัติจัดถการรถไฟและทางหลวงแก่ ไซเพิ่มเติมพุทธศักราช
 ๒๔๒๕ ให้อำนาจไว้แก่ฎการรถไฟที่จะเชิญบุคคลใด ๆ เข้ามาปรึกษา
 หรือก็ได้ แล้วคราวนี้ทบอกว่าการถของที่ประชุมให้หน่อยดงก็เพื่อ
 ประสงค์จะให้สะดวกในการนี้ประชุม อันนี้ข้าพเจ้ากตกับเห็นเป็นตรง
 กันข้าม ถ้าหากว่าเมื่อองค์ประชุมหน่อยดงไปแล้ว จะทำให้ถการ

ของรถไฟไม้เท้าที่ควร ๕๐ แทนที่จะให้มากกดยให้ลดน้อยลง ความคิด
 ความเห็นที่ไม้เท้าที่กบที่มีสมาธิมาประชุมให้มาก เรื่องที่จะมาประ
 ชุมหรือไม่เป็นอันปัญหาหนึ่ง การที่เราคิดว่าลดการตั้งเข้าได้
 มาก ๆ แล้วสมาธิมาประชุมมาไม่ครบองค์ประชุมแล้วทำให้งาน
 เดินไม่ได้มันไม่ใช่หลัก ถ้าตามพระราชบัญญัติใหม่นี้ มีสมาธิ ๓๕
 นาย แล้วกำหนดเข้าได้ว่า มีกรรมการมาประชุมเพียง ๘ นายเท่านั้น
 ก็ให้เป็นองค์ประชุม ส่วนหลักเกณฑ์กำหนดเข้าได้ว่า สมาธิ
 ของสภารถไฟทั้งหมด ๓๕ นาย แต่บัญญัติไว้ให้มา ๓๐ นายจึงจะครบ
 องค์ประชุม นี้เราจะเห็นได้ว่าหลักเกณฑ์ที่คิดไว้ คือจะต้องมีสมาธิ
 มาประชุมมากจึงจะเป็นองค์ประชุม แล้วจะได้มติของที่ประชุมนั้น
 ชัดแจ้งดี อีกอย่างหนึ่งในร่างพระราชบัญญัติใหม่ ในมาตรา
 ที่บอกว่า ให้เพิ่มความต่อไปในพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟ
 และทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นมาตรา ๘, ๓๐ และ ๓๑ ใน
 มาตรา ๘ นั้นว่า (๑) กรรมการ โดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงเศรษฐกิจการเป็นประธาน อธิบดีกรมรถไฟ และใครคือ
 ใครอีก รวมทั้งสิ้น ๘ คนนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาออกจะไม่ใคร่มี
 เหตุผล คือว่าถ้าจะเข้างบบุคคลที่ทำการเกี่ยวข้อง หรือที่จะต้องมี
 เรื่องราวติดต่อกับรถไฟแล้ว เรายังมีมากกว่านี้ ถ้าเราจะขึ้นไปตั้ง
 ว่าจะให้บุคคลที่ทำการติดต่อกับรถไฟแล้วได้เป็นกรรมการรถไฟ น่าคิดว่า
 ว่าจะเป็นที่ ๒๐, ๓๐ คนก็ได้ หรืออย่างน้อยผู้แทนราษฎรซึ่งทำการ

คิดคือกับราษฎรคง ๒ แฉกคน ก็แปลว่าผู้แทนราษฎรคิดคือกับราษฎร
 แล้วทำไมผู้แทนราษฎรจึงไม่เข้าไปอยู่ในนั้นด้วย ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะ
 ขยาดจะเข้าไปอยู่ในชนบทหามิได้ ข้าพเจ้าเพียงไม่ใช่ว่าจะต้องเอา
 บุคคลใดเข้าไปคิดคือหามิได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าที่เรากำลังได้เดิมนั้นเป็นการ
 เหมาะกว่าที่เราจะตั้งใหม่ ที่จะตั้งใหม่นั้นตั้ง โดยตำแหน่งเดียว ๘ นาย
 แล้ว กรมตั้งโดย เลขาธิการมาอีก ๘ รวมความว่า ทางรถไฟตั้งเอาอย่าง
 ง่าย ๆ เพียง ๘ คนเท่านั้นเอง ส่วนอีก ๘ คนนั้นได้ โดยตำแหน่ง ซึ่งติด
 กันกับหลักเก่า หลักเก่านี้ได้ โดยตำแหน่งเพียงคนเดียว คือผู้ญ
 ษการรถไฟ ส่วนอีก ๓๓ คนนั้นจะต้องตั้งใหม่ คือเลือกจากผู้ที่
 มีความชำนาญ หรือบุคคลทั่วไปที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ
 ที่เดียว แล้วอีกอีกอย่างหนึ่ง ในมาตรา ๓๐ ที่บอกว่า ในส่วนรถไฟ
 หลวง ให้คณะกรรมการนั้นมาที่รับปรึกษา อันเป็นการทำให้สภา
 กรรมการรถไฟเดิมนั้นหมดอำนาจไปทันที คือกลับไปขึ้นตรงต่อรัฐ
 มন্ত্রว่าการกระทรวง ความเดิมของตอนนั้นในมาตราเดิมมีว่า กิจ
 การบางอย่างเป็นการสำคัญ ท่านว่า เสนาบดีต้องนำขึ้น ปรึกษาใน
 ที่ประชุมสภากรรมการรถไฟ คือ หมายความว่า กิจการอะไร ที่เป็นกิจ
 การสำคัญแล้ว เสนาบดีจะต้องนำขึ้นสู่สภารถไฟ แต่อันใหม่ที่ร่าง
 ขึ้นมานั้นเป็นแต่เพียงให้สภารถไฟเป็นผู้ที่รับคำปรึกษาเท่านั้นเอง ถ้า
 หากว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมีอะไรที่เป็นเหยื่อโยนมาให้ แล้วก็
 รับเอาไปปรึกษากัน ข้าพเจ้าเห็นว่าวิธีนั้นไม่ใช่วิธีที่ชอบนัก คือ

เราปกครองกันตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว ก็น่าที่จะได้ พึงความ
เห็นหลาย ๆ ความเห็นจึงจะชอบ เพียงแต่จะเอาความเห็นของบุคคล
คนเดียว แล้วก็โยนเอามาให้ แล้วที่ประชุมของสภานั้นก็ทำคาม
หรือไม่ทำไม่ได้ ผู้มักให้รัฐมนตรีว่าการเศรษฐกิจจะต้องทำ กัดบ
ตรงกันข้ามว่า ถ้าอะไรที่มันจะทำได้แล้วมันก็ทำไป ไม่ต้องปรึกษา
สภากรรมการรถไฟ ข้าพเจ้าเห็นว่า หลักการนี้แทนที่จะเป็นผลดี
กลับไม่เป็นผลดี ไม่เหมือนกับเก่าเสียเข้าไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า
เห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้เลย

หลวงวรมนิตปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวต่อว่า ข้าพ
เจ้า ก็คนหนึ่ง เห็นว่ายังไม่ควรรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ
รัฐบาลเดนมาร์ก รัฐบาลเดนมาร์กนี้เป็นแต่เพียงเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ระเบียบการเล็กน้อยเพื่อให้รัดกุมยิ่งขึ้น แต่ความจริง หากเป็นเช่นนั้น
ไม่ คือเปลี่ยนแปลงที่เดียว เปลี่ยนหลักใหญ่ หลักสำคัญ หลัก
เดิม ตาม มาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติ ๖๔๖๕ จัดวางการรถไฟและทาง
หลวงแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ ท่านกล่าวไว้ว่าดังนี้ “กิจ
การบางอย่าง เป็นการสำคัญ ท่านว่าเดนมาร์กต้องนำ ขึ้น ปรึกษาใน
ที่ประชุมสภากรรมการรถไฟ กล่าวคือ ๑. จัดวางโครงการและ
วางนโยบายของการรถไฟ ๒. วินิจฉัยการลงทุนใหม่ ๓. วินิจฉัย
งบประมาณประจำปี ๔. วินิจฉัยการทำหนังสือสัญญาจ้างเจ้าพนักงาน
งานในวิชาการ ๕. กิจการอันกรรมการได้เสนอขึ้นและสภาได้ตั้ง

มติให้ถือเป็นการสำคัญ” แล้วขอต่อไป “กิจการอันใดกล่าวใน
 ข้อ ๑-๒ นั้น เมื่อสภากรรมการได้ลงมติประการใดแล้ว ต้องได้รับ
 อนุมัติจากคณะกรรมการราษฎรก่อนจึงให้ดำเนินการไปได้” เพราะ
 ฉะนั้นตามทฤษฎีবাদวางมาห์ อำนาจกลับไปยังที่รัฐมนตรีเคหะการ
 ซึ่ง ความจริง แล้ว ควรจะต้องให้เป็นหน้าที่ ของสภากรรมการรถไฟ
 เมื่อกิจการใดที่เป็นการสำคัญถึงระบุมได้ ในมาตรา ๕ แล้ว สภากรรม
 การรถไฟควรจะเป็นผู้เสนอต่อรัฐมนตรีจึงจะถูก ถ้าหากทำให้
 เสนอบคัมอำนาจการไปโดยอ้างแล้ว กิจการนั้นอาจเป็นไปโดย
 ไม่ถูกต้องก็เป็นได้ แล้วความกฎหมายเดิมท่านบังคับให้รัฐมนตรีต้อง
 นำขึ้นปรึกษาในที่ประชุมสภากรรมการรถไฟ ดังเหตุอันเป็นดังคำ
 คัญที่จะเป็นไปตามร่างที่รัฐบาลเสนอมา แล้วกิจการสำคัญๆ ซึ่งท่าน
 ระบุมได้ ในมาตรา ๕ แห่งกฎหมายเพิ่มเติม ๒๔๗๕ นั้นก็จะเป็นอำนาจ
 ของรัฐมนตรีไป ประเคียวรัฐมนตรีก็จะให้เพิ่มทุนขึ้นใหม่ตั้งหลาย ๆ
 ด้านบาทก็ได้ ซึ่งจะต้องไปกู้ ไปยืมเขามาจากต่างประเทศเช่นนั้น หา
 ควรให้อยู่ในอำนาจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยเฉพาะไม่ ท่านต้อง
 นักคิดหรือว่ารัฐมนตรีของเราได้เป็นผู้ ที่ชำนาญในการของรถไฟหรือ
 ไม่ รัฐมนตรีของเราท่านอาจมาจากอื่น ๆ ก็ได้ เช่นรัฐมนตรีใน
 บันมาจากทหารเรือ เป็นต้น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ พึงตั้งว่านโยบายของรัฐ
 ชาติ ที่รัฐบาลได้แสดงมาแล้วได้ทำตามนั้นหรือไม่ แล้วโปรดอย่า

อภิปรายว่า รัฐบาลทั้งยุคก็ไม่เห็นมีอะไรแปลกกว่าที่สมาชิกอื่น ๆ ได้
อภิปรายมาแล้ว ไปรคอย่าอภิปรายซ้ำ

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววาทะ
เมื่อรัฐมนตรีเป็นผู้ที่อาจไม่มีความรู้ ในทางการรถไฟแล้ว ก็จะไปรับ
ผิดชอบในการรถไฟอย่างไรได้ ถ้าเราให้อำนาจแก่สภากรรมการ
รถไฟเป็นผู้วินิจฉัยแล้ว สภากรรมการรถไฟประกอบด้วยผู้ที่มีความ
ความรู้ ในการรถไฟ เพราะฉะนั้นปัญหาใด ๆ ที่สภารถไฟจะต้องช
ก็เป็นปัญหาดำคัญในเรื่องการรถไฟ ย่อมต้องรู้ดี หรือมีความชำนาญ
ชำนาญมากกว่าผู้ที่เป็นผู้บังคับบัญชาในกระทรวงนั้นก็ได้ เพราะ
ฉะนั้นความวิตกกังวลอันก็ย่อมถูกต้องด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าคิดว่า มาตรา ๕
แห่งกฎหมายเดิมท่านบัญญัติไว้มีความดีกว่าที่รัฐบาลร่างมา ท่าน
บัญญัติไว้ดังนี้ "ให้มีสภากรรมการขึ้นสภาหนึ่ง เรียกว่าสภากรรม
การรถไฟ เพื่อความเห็น การตาม พระราชบัญญัติรถไฟ และทางหลวง
และเพื่อรับปรึกษาหารือในราชการสำคัญ ให้เสนาบดีกระทรวง
เกษตรพาณิชย์การเป็นประธานโดยตำแหน่ง ให้ผู้บัญชาการกรมรถ
ไฟหลวงเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับมีกรรมการอื่นอันเป็นผู้มีความ
รู้ความชำนาญในกิจการซึ่งเกี่ยวกับการรถไฟอีก ๑๑ นายที่จะได้ประ
กาศตั้งขึ้น กรรมการ ๑๑ นายที่ประกาศตั้งขึ้นนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้
คราวละ ๕ ปี และอาจประกาศตั้งซ้ำกันอีกได้เป็นคราว ๆ" นั้นแสดง
ให้เห็นว่าผู้ที่เป็นกรรมการ โดยตำแหน่งนั้นมีเพียง ๒ คนเท่านั้น คือผู้

บัญชาการรถไฟกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ - ส่วนอีก ๑๑ คนต้อง
เป็นผู้มีความรู้ในวิชาสามารถในการ อันเกี่ยวแก่การรถไฟ ความ
มาตรา ๑๐ แห่งกฎหมายที่รัฐบาลเดนมาร์ก กัดบี ให้อำนาจแก่คณะ
กรรมการรถไฟนอร์มับปรักษาเมื่อรัฐมนตรีเดนมาร์กมาที่นั่น ก็กิจการ
ที่รับปรักษาก็คงที่ตามบัญญัติไว้ ในมาตรา ๕ แห่งกฎหมายเดิมซึ่งเป็น
นโยบายสำคัญเกี่ยวแก่ประเทศทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจะเป็นการล้มควม
หรือที่จะให้เปลี่ยนหลักการเช่นนั้น ไม่ใช่ว่าเปลี่ยนเล็กน้อยเลย ท่าน
ทั้งหลายโปรดระลึกดู ไม่ใช่เปลี่ยนเล็กน้อย รัฐบาลพูดออกมาว่า
เปลี่ยนเล็กน้อย บอกว่าเปลี่ยนแค่ชื่อ เปลี่ยนแค่เสียง อะไรเท่านั้น
ดูเป็นการเล็กน้อย แต่ท่านก็คิดให้คิดแล้วจะเห็นว่า เปลี่ยนหลักการ
สำคัญแห่งพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๗๕ อย่างหน้ามือเป็นหลัง
มือทีเดียว ท่านจะยอมให้เป็นเช่นนั้นหรือ ถ้าหากว่าท่านยอมให้เป็น
เช่นนั้นแล้ว อำนาจทั้งหลายเหล่านี้จะตกอยู่ในมือรัฐมนตรีกระทรวงการ
แล้วเขาจะทำอะไรได้ตามชอบใจ ซึ่งท่านจะยอมให้เป็นไปไม่ได้

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ส่วนข้อเท็จจริงในร่างพระราชบัญญัตินี้กับที่ตกแก่ ไชยนั้นต่างกัน
อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวแล้ว คือไปนั้นข้าพเจ้าจะเรียนถึงความต่าง
กันและสำคัญที่สุดซึ่งยังไม่มีสมาชิกกล่าวถึง คือผล เรารู้อีกว่า
เวลานี้ประเทศเรานั้นดำเนินการปกครองและมันนโยบายไปในทางประ-
ชาธิปไตย การออกกฎหมายเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ออกไปท่านอง-

นน. กรมบังคับนโยบายของกฎหมายฉบับนั้นจะเปิดยื่นไปว่าอำนาจ
 ของคนหนุ่มมากจะให้น้อยลง จึงเป็นเรื่องสำคัญที่เราทั้งหลายควรระคิด
 อำนาจคนหนุ่มมากหรืออำนาจประชาชนให้น้อยลง คงเหลือแต่อำนาจ
 ฝ่ายคณะรัฐบาล เช่นในมาตรา ๕ นี้เราจะเห็นได้ว่าหาชอบด้วยระบอบ
 ประชาธิปไตยไม่ อนึ่งเสียงของคณะกรรมาการโดยตำแหน่ง มี
 เสียงของข้าราชการเกือบครึ่งหนึ่ง เช่นพวกเราเองเห็นเดที่เห็นหัดยม
 ได้แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกตกใจจนเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็ต้องเรียนคัดค้านว่า
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถึงแม้ว่าเพื่อนสมาชิกอื่น ๆ จะเห็นด้วยก็ตาม
 แต่ประการสำคัญสุดท้ายที่พระราชบัญญัตินี้เห็นว่าไม่ควรออก ก็
 คือวิธีปฏิบัติเดิมตามกฎหมายเก่าที่ยังไม่ได้ยกเลิกนั้นมิว่า กรรมาการ
 นี้ให้เชิญไปจากพวกสมาชิกในสภาฯ เรานี้ด้วย เพื่อจะได้ ไปเป็นที่
 ปรึกษาถึงความดีชั่วทุกข้อของราษฎร ร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นของ
 เน้นศักดิ์เดียวว่าผลพระนิพนธ์จะไม่มีขึ้นอีก หรือมีก็น้อยลงไป ข้าพเจ้า
 ไม่อยากจะกล่าวให้มาก แต่ขอเรียนให้ทราบว่า ร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้เป็นแนวที่จะทำลายความเป็นประชาธิปไตยนี้ให้ต่ำต้อยลง
 แต่เป็นทางที่จะส่งเสริมในทางเอกราชไทย

พ.ร.ค. พระยาศรัยทนต์ เณ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เศรษฐการ กล่าวหาว่า ความจริงในการที่ได้แก้ไขพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้มาเกิดจากในทางปฏิบัติการว่า ที่เราได้ปฏิบัติการมา

แล้วนั้น ไม่มีความสะดวกด้วยประการทั้งปวง เช่นว่าเรื่องโคกได้
 เสนอขึ้นมาเป็นเรื่องซึ่งความจริงไม่น่าจะเสนอ ก็เสนอเข้ามาในสภา
 กรรมการรถไฟแต่ก็ตกไป ในเรื่องเหล่านี้เอง คณะกรรมการ
 รถไฟได้รู้ดีกว่าภายในเรื่องเหล่านี้เป็นอันมาก จึงได้เสนอขอ
 เปลี่ยนแปลงกำหนดหน้าที่ของสภากรรมการรถไฟในส่วนที่สำคัญ ๆ
 เท่านั้น ยกเลิกสิ่งที่ไม่สำคัญออกเสีย แต่อีกประการหนึ่งในการที่
 กล่าวว่าการรัฐมนตรีมีอำนาจคนเดียวแต่จะกลายเป็นการปกครอง
 ระบอบเอกราชโดยนั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าการรัฐมนตรีเป็นผู้ที่คุมโย
 บายของรัฐบาลในการที่จะทำไปก็จะต้องคุมว่าการดำเนินการนั้น ๆ จะ
 ต้องอยู่ในกรอบนโยบายของรัฐบาล การที่รัฐมนตรีเข้าไปเป็นประธาน
 ในการประชุมคณะกรรมการนั้น มิใช่ว่ารัฐมนตรีมีความรู้ ความ
 อานเห็นอกท่านกรรมการทั้งหลายก็ไม่ เป็นจริงอย่างท่านสมาชิก
 ผู้หนึ่งกล่าวว่า กรรมการบางท่านที่มีหน้าที่โดยตำแหน่งย่อมมีความรู้
 ความเห็นสูงกว่ แต่เขาก็เอากรรมการที่เป็นฝ่ายราชการเข้าไป
 ประจำมาถนัด ตามที่ปรากฏมาแล้วว่าเรายังต้องปรึกษาหารือ
 กันมากในกิจการที่จะตกลง เพราะว่าในทางดำเนินการนั้นจะต้องเกี่ยว
 พันกันมาก จะต้องปรึกษาหารือกันให้ละเอียดจึงได้รวมกรรมการ
 เหล่านี้เข้าเป็นกรรมการตามหน้าที่ ส่วนกรรมการอื่น ๆ นั้น ใน
 ทางการถึงแม่กับเราก็ได้เชิญผู้แทนราษฎรเข้าไปร่วมอยู่ด้วย คือ
 พระพิณ ๑ แล้ว กับ รุนต์มาหาร ๑ ซึ่งเป็น ผู้แทนราษฎรเข้าไปร่วม

ประชุมอยู่ด้วย แต่ในนโยบายต่อไปเราก็จำค่าเงินตามนั้นเหมือนกัน
 ส่วนในข้อที่ว่ารัฐมนตรีเป็นผู้เสนอคนเดียว คือว่า มีหลักการอยู่ว่า
 ในทางระเบียบการนั้น ในการประชุมกิจการต่างๆ ต้องผ่านรัฐมนตรี
 เดิม เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ และสมควรจะนำ
 มาปรึกษาในคณะกรรมการก็ยอมต้องทำ เพราะเหตุว่าท่านก็ได้
 บอกแล้วว่ารัฐมนตรีไม่มีความรู้ ให้ทดลองอย่างที่ว่าแล้ว เพราะฉะนั้น
 กิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการรถไฟก็ยอมมีอยู่ในข้อ ๕ ของมาตรา ๑๐ นั้น
 แล้ว แต่อีกประการหนึ่ง ท่านว่าถ้าปล่อยให้รัฐมนตรีมีอำนาจคน
 เดียวจะทำอะไรได้ตามชอบใจนั้น ดูเหมือนท่านจะเข้าใจผิดไป
 ภาระนี้ ว่าการเงินการทองนั้นจะต้องอยู่ในความควบคุมของสภา
 ทั้งนั้น จะทำตามชอบใจไม่ได้ แต่อีกประการหนึ่งในทางการเรา
 ก็ได้ตั้งอธิบดีคลังไปควบคุมการเงินอยู่ด้วย ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่าน
 เหล่านั้นคงจะไม่ยอมให้รัฐมนตรีทำการดัดเดทได้ตามชอบใจ การที่
 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจนั้นก็เพื่อจะควบคุมนโยบายค่าเงินตามแนวที่รัฐ
 ชาติวางไว้เท่านั้นเอง ส่วนข้อข้อหนึ่งที่ท่านว่าแต่ก่อนนี้การปรึกษา
 เมื่อได้ปรึกษากันเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอคณะกรรมการชกนั้น ความจริง
 ถึงแม้ว่าในกฎหมายไม่ได้กล่าวไว้ก็ดี ถ้าการใดซึ่งกระทบกระเทือน
 ถึงนโยบายของรัฐชาติ แล้วรัฐมนตรีจะต้องทำ จำต้องมีหน้าที่ของ
 เสนอรัฐบาลเสมอ จะปล่อยให้ผ่านไปไม่ได้ เรื่องนี้เป็นกิจวัตรจะ
 ต้องทำเสมอ ถึงแม้เวลานี้ก็ดี กระทรวงต่างๆ มีสิ่งใดที่รู้สึกสงสัยว่า

จะกระทบกระเทือนนโยบายของรัฐบาลแล้ว กระทรวงนั้นก็ขอยอมนำเรา
 เสนอคณะรัฐมนตรีเดี๋ยวนั้นไป นอกจากนี้ในการที่พวกกดว่าจำนวน
 ของการประชุมน้อยเกินไปจะไม่ได้รับความคิดเห็นอันชอบนั้น ความจริงใน
 เรื่องนี้การประชุมทุกเรื่อง ทุกราย ไม่ใช่เป็นเรื่องที่สำคัญเดี๋ยวนั้นไป
 เรื่องใดที่สำคัญรัฐมนตรีผู้เป็นประธานในการประชุมย่อมจะต้องใช้
 ความวินิจฉัยเพราะถ้าเรื่องใดที่สำคัญแล้ว ถึงแม้กรรมการที่ร่วม
 ประชุมด้วยก็ยอมไม่ยอมให้ผ่านไปด้วยการมีองค์ประชุมน้อย ย่อม
 จะต้องรอเรื่องนั้นไว้ให้ปรึกษาพร้อมๆ กัน และเพื่อให้กิจการที่ไม่
 สำคัญหรือสำคัญน้อยกว่าลุล่วงไปได้ จึงขอลดองค์ประชุมลงมาให้
 เหลือ ๘ นี้เป็นการปฏิบัติซึ่งเราผู้ตั้งกันอยู่แต่อย่างเร็วของดำเนินไป
 ไม่ได้ ยิ่งรวดเร็วซึ่งเป็นวิฤพานภัยซึ่งต้องการ ความรวดเร็ว เช่นนี้แล้ว
 เมื่อจะต้องรอการประชุมให้เป็นจำนวนมากๆ แล้วจะชักกันนโยบาย
 การค้ามาก เหตุผลมีดังนี้แหละ

ค. เทียม ศรีพิบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่
 เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปราย คำแถลงการณ์ ของท่านรัฐมนตรี
 ว่าการเศรษฐกิจแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่ถ้อยคำแถลงของท่านรัฐ
 มंत्रीเศรษฐกิจเป็นที่จับอกจับใจและรู้สึกว่ข้อเสนออันต่อการปฏิบัติ
 เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังใจว่ท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจ
 ซึ่งเป็นรัฐมนตรีของคณะรัฐมนตรีในระบอบประชาธิปไตยคงจะได้
 ดำเนินม่อหนักม่อเบาให้ กิจการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพราะ

ฉะนั้นไหน ๆ ด้ภา ๆ เราก็มีความใฝ่ดวงใจต่อคณะรัฐบาลคณะนั้นแล้ว
มีบางท่านเท่านั้นที่แสดงความไม่ใฝ่ดวงใจ เพราะฉะนั้นในการ.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ขอโทษ ไม่เกี่ยวกับหลัก
การนี้เลย อภิปรายในหลักการนี้

ค. เทียม ศรัทธิตู ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวคือ
ในการที่ สภาฯ เราได้มีโอกาสดูที่จะพิจารณา ใน พระราชบัญญัติจัด
วางการรถไฟนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า รัฐบาล อย่างไรก็ดีก็ค้อง
พยายามที่จะดำเนินกิจการของรถไฟให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ
เพื่อความเจริญ หาไรที่จะทำให้การงานของรถไฟที่จะยุ่งเหยิงอย่าง
ไรไม่ กิจการที่รัฐบาลทำไปก็เพื่อจะต้องการให้ กิจการของบ้านเมือง
เราเดินไปสู่ความเจริญ เพราะฉะนั้นเห็นแล้วว่า สภาฯ เราได้ มีความ
เชื่อถือในรัฐบาลนี้แล้ว เห็นว่าเราควรจะมีหลักการซึ่งเป็นการที่
พยายามที่จะร่วมกันส่งเสริมความเจริญของการรถไฟเป็นอันดีต่อไป

นายทองม้วน อิตถากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอเข้า
มานี้ เพราะเห็นว่ากรรรถไฟเป็นการพาณิชย์ เป็นการจำเป็นอย่างยิ่ง
ที่เราจะต้องดำเนินกิจการไปให้รวดเร็ว มิฉะนั้นความเสียหายก็จะเกิด
แก่ชาตินี้เอง เพราะฉะนั้นจึงเห็นเป็นการสมควร และที่ว่าการปก-
ครองของเราก็จะเดินเข้าสู่แบบประชาธิปไตยสมกับที่พวกเรากำลัง
ส่วนสมาชิกผู้ อภิปราย ไปในทางดีเพื่อทำให้นั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

ข้าพเจ้าเห็นเป็นการสำคัญยิ่ง เพราะเหตุการณ์ในชั้น รัฐบาลก็ไม่ได้
 เด่นอะไรอื่น นอกจากที่พระราชบัญญัติเดิมมีอยู่ที่นั่น จะเปลี่ยน
 แปลงแก้ไขอีกบ้างเล็กน้อยเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรรีบเหตุการณ์
 ได้ พิจารณาเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติ และรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเศรษฐกิจการท่าเรือเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายข้อดังกล่าวนี้ และ
 จะจัดการรถไฟหรือการของแผ่นดินให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ท่านเป็น
 ผู้รับผิดชอบในนโยบายอันนี้ ถ้าเราจะมาคิดขวางแล้ว ความเสียหาย
 จะเกิดอย่างไร ก็จะเกิดแก่เรา คือตัวท่านเอง เพราะฉะนั้น
 ท่านสมาชิกทั้งหลายไม่ควรจะวิตกข้ออย่างไรเลย

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอพูดในนามสมาชิกเพื่อจะขอความเข้าใจกับที่
 ประชุมนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรคนหนึ่ง การรถไฟนั้น
 เป็นนโยบายส่วนใหญ่อันสำคัญ เพราะเหตุว่ามันได้กระทบกระเทือน
 ไปถึงความปลุกคึกของประชาชน กระทบกระเทือนไปถึงความเป็นอยู่
 กระทบกระเทือนไปถึงทรัพย์สินต่าง ๆ ของประชาชน เพราะฉะนั้น
 นี่เป็นเรื่องสำคัญที่เราจะต้องคิดว่าเราจะมอบความไว้วางใจในเรื่อง
 จัดการรถไฟได้กับใคร นี่เป็นเรื่องที่สภาฯ นี้จะต้องคิด อันความ
 ไว้วางใจที่เรามอบหมายไว้นั้น ตามรัฐธรรมนูญเรามอบหมายไว้กับ
 คณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีรับผิดชอบโดยตรงต่อสภาผู้แทน
 ราษฎร ในการที่เราจะให้จัดการรถไฟดำเนินการไปโดยไม่ให้รัฐมนตรี

มีอำนาจและรับผิดชอบนั้น มันตรงกับรัฐธรรมนูญแล้วหรือ นี่เป็นเรื่องที่เราจะต้องคิด บรรดาพระราชบัญญัติต่างๆ ที่ได้ผ่านสภาฯ ไป เรามอบให้นายกรัฐมนตรีรับพระบรมราชโองการ และรัฐมนตรีทุกๆ กระทรวงยอมรับบริหารกิจการร่วมกันไป แม้ว่าจะมีกรรมการใดๆ อยู่ในพระราชบัญญัตินั้นๆ เช่น กรรมการแพทย์ ก็ต้องอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นต้นตอที่ว่างงบประมาณ เมื่อหากว่ารัฐมนตรีมีอำนาจแล้วจะไปเพิ่มไปลดไปประการใด อาจจะต้องยกขึ้นนั้น ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า งบประมาณนั้นจำเป็นจะต้องผ่านสภาผู้แทนราษฎรเสียก่อน ส่วนในเรื่ององค์ประชุมนั้นผมคิดว่าแล้วแต่เรื่องคดีความพาณิชย์ จำเป็นต้องการความรวดเร็ว แต่สำหรับข้อที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อเราได้รับหลักการพระราชบัญญัตินั้นแล้วก็มีอำนาจที่จะแปรญัตติในเรื่ององค์ประชุมนี้ ข้อสำคัญส่วนใหญ่ในที่นี้ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้สมาชิกทั้งหลาย ระวังว่าความรับผิดชอบในเรื่องนี้เรามอบหมายให้กับใคร

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวต่อ ว่าองค์พระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าท่านสมาชิกทั้งหลายได้รับหลักการแล้วก็คือเป็นการรักษาสิทธิของท่านนั่นเอง ขอให้ท่านระวังว่านโยบายของรัฐบาลก่อนที่จะเข้ารับหน้ารัฐบาลนั้น ถ้าท่านเป็นผู้ลงมติให้แล้วจึงจะเป็นนโยบายได้ นโยบายนั้นก็เท่ากับเป็นของสภาฯ เหมือนกัน นโยบายนั้นใครจะมาอยู่เหนือ

อีกไม่ได้เป็นอันขาด สภาฯ นั้นคงอยู่เห็นอนโยบายนั้นเสมอ สภาฯ
 นั้นควบคุมกิจการรัฐบาล ก็คือควบคุมนโยบายนั่นเอง ถ้าหากเรา
 ปล่อยให้ สภากรรมการรถไฟมาควบคุมนโยบายแล้ว มันแหละเรา
 ควบคุมสภาฯ เราด้วย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นเป็นการสำคัญยิ่ง
 กรรมการคณะใด ๆ จะมาอยู่เห็นอนโยบายอีกนั้นไม่ได้เป็นอันขาด สภาฯ
 จะต้องควบคุมนโยบาย กรรมการจะต้องเป็นเพียงที่ปรึกษาหารือของ
 เรา หรือเป็นผู้ที่ให้ความเห็นขึ้นมาเท่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าขออ้างคือ
 อย่างให้ชัดเจน และอ้างได้ว่ากระทรวงธรรมการเองเป็นผู้ที่คิด
 กรรมการหลายคณะ เดิมทีกรรมการการเรือน เป็นกรรมการคล้าย ๆ
 กับควบคุมนโยบายของธรรมการ ก่อนที่พระดำรัสต้นนี้ประพันธ์จะเข
 มาเป็นรัฐมนตรี ข้าพเจ้าเป็นกรรมการผู้หนึ่งในกรรมการ โรงเรียน
 การเรือนมีอำนาจเต็มที่ รัฐสภาว่ารัฐมนตรีมีอำนาจอยู่ที่ข้าพเจ้า ครั้น
 พระดำรัสต้นนี้เข้ามาเป็นรัฐมนตรีธรรมการ รัฐสภากรรมการคณะ
 นั้นจะควบคุมนโยบายของรัฐบาลนั้นไม่ได้ พระดำรัสต้นนี้จึงได้
 แก่ไรเดียว ให้กรรมการคณะนั้นเป็นที่ปรึกษาในเรื่อง โรงเรียนการ
 เรือนของธรรมการเท่านั้น เป็นเรื่องที่ข้าพเจ้ารับอยู่ณบัดนี้ เป็น
 การถูกต้องด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญของบ้านเมืองเป็นที่สุด ข้าพ
 เจ้าขออ้างว่า กรรมการคณะใด ๆ จะมาอยู่เห็นอนโยบายรัฐบาลไม่ได้เป็น
 อันขาด ต้องอยู่ใต้สภาฯ นั้นเสมอไป เราเท่านั้นที่ควบคุมและอยู่
 เห็นอนโยบาย เพราะฉะนั้นร่าง พระราชบัญญัตินี้สมควรจะแก่ ไร
 เป็นอย่างยิ่ง และควรจะต้องเปลี่ยนแปลงมาช้านานแล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าขอตั้งหนังสือมาขอ ๒ ท่านที่กล่าวมาแล้วเมื่อขึ้น เหตุอะไร
ซึ่งข้าพเจ้าตั้งหนังสือขึ้น เหตุว่ากฎหมายวางทางรถไฟติดกับระเบียบ
ของเรา เช่นพระราชบัญญัติบริหารราชการนั้นเราวางไปเป็นกำหนดๆ
ขึ้น มีอธิบดีหรืออะไร แต่กฎหมายฉบับนั้น มีผู้บัญชาการรถไฟ
ซึ่งตำแหน่งนั้นตรงกับพระมหากษัตริย์ อะไรต่ออะไรไปซึ่งมันผิด ซึ่ง
เราจะแก้ไขมานานแล้ว แต่ยังไม่ได้แก้ไข ข้าพเจ้าเห็นควรที่จะ
ตั้งแก้ไข และเมื่อเราเห็นข้อไหนที่บกพร่องก็ควรที่จะแปรญัตติเอา
จึงข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าควรรับหลักการ

ร.ต. เมศวร์ พูนวิวัฒน์ ขุนนรินทร์ชัย รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า มีผู้เสนอให้ลงมติและมีผู้
รับรองถูกต้องแล้ว

หลวงวงศาธิ์ปริธา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าขอค้านว่าอย่าเพิ่งลงมติ เพราะเป็นเรื่องสำคัญซึ่งสมาชิกควร
จะต้องอภิปรายต่อไปอีก ขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

ขุนประเจตคุณพนันท์ รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าจะควร
อภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๒๓ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรระง
มคิใดแล้ว ไปรคยกมอธ

มีตมาชกยกมอธ ๔๓ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอนว่าให้ตงมคิ ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหตักการ ไปรคยกมอธ

มีตมาชกยกมอธ ๓๐ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับ
หตักการ ไปรคยกมอธ

มีตมาชกยกมอธ ๔๗ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็น อนว่าที่ ประชุม รับ
หตักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ พิจารณา จะตงให้กรรมาชการ
สามัญหรือวิสามัญ

ค. เทียม ศรัพธิษฐ ผู้แทนราชฏรจังหวคคนครปฐม กล่าวว่
ขอเตนอให้เป็นชควิสามัญ

มีตมาชกรบรอง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราชฏรจังหวคค นครราชสีมา กล่าวว่
ข้าพเจ้าไม่เห็นจำเป็นอะไร ตงให้กรรมาชการสามัญประจำตภาากก็พอ

ร.ค. เนตร พุนวิจฒัน รบรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านจะกอนหรือไม่

ค. เทียม ศรัพธิษฐ ผู้แทนราชฏรจังหวคค นครปฐม กล่าว
ว่ กอน

ทำการแทนประธานสภา กล่าว ว่า บัดนี้ มีผู้เสนอให้ตั้งให้
กรรมการวิสามัญ ท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง ไม่มีผู้ใดคัด
ค้านข้าพเจ้าจะได้ ถอนคำประชุมขอมให้ตั้งให้กรรมการ.....

พ.ร.ค. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าว ว่า มีผู้เสนอขอให้ตั้งให้กรรมการวิสามัญและ
รัฐบาลก็เห็นด้วย

ทำการแทนประธานสภา กล่าว ว่า เขาถอนแล้ว นอกจาก
รัฐบาลจะเสนอใหม่ก็ได้

พ.ร.ค. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าว ว่า รัฐบาลขอเสนอให้เป็นกรรมการวิสามัญ

ทำการแทนประธานสภา กล่าว ว่า ท่านยังคิดใจหรือไม่ที่รัฐ
บาลเสนอให้เป็นกรรมการวิสามัญ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าว ว่า
ถ้ารัฐบาลต้องประสงค์อย่างนั้นข้าพเจ้าขอลอน

ทำการแทนประธานสภา กล่าว ว่า บัดนี้ รัฐบาลได้เสนอให้
เป็นกรรมการวิสามัญ ท่านผู้ใดจะขัดข้องหรือไม่

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าว ว่า ข้าพ
เจ้ามีความขัดข้องที่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเด็กน้อยเท่านั้น แก่ ใจเด็กน้อย
เท่านั้น ถ้าหรับหน้าที่กรรมการเท่านั้นเอง แต่ก็ได้มาขึ้นกับกระ
รวงเศรษฐกิจเท่านั้นให้เป็นระเบียบเท่านั้น ไม่มีอะไรจะต้องเดือด

พร้อมเลย ไม่ใช่ว่าจะต้องตั้งกรรมการวิสามัญพิเศษต่าง ๆ
กรรมการวิสามัญก็พอจะทำได้ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้เป็นกรรมการ
กรรมการวิสามัญที่น้อยลง

ขุนขจรเขานเอนก รัชมงคล

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้อง
ให้กรรมการวิสามัญ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๕ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้อง
ให้กรรมการวิสามัญ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๖ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าตั้งให้กรรมการ
วิสามัญ มีกรรมการวิสามัญต่าง ๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร
จะเสนอให้มอบให้กรรมการวิสามัญชุดที่ ๑ และไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ โปรดกำหนดเวลาแปรญัตติ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ ๓ วัน

ร.ค. เนตร พูนวิวัฒน์ รัชมงคล

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้เสนอให้เป็น ๓ วัน ไม่
มีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้ตกลงให้เป็น ๓ วัน

พักประชุมเวลา ๑๗.๒๓ สหภาพฯ

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติติดพันักเก็บเงินค่านา พุทธศักราช ๒๕๑๗ พร้อมบันทึกประกอบร่างของรัฐบาล เดือนมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๓๗/๒๕๑๗

นายชด ด้มานนท์ เลขาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รัฐบาลเสนอขึ้นมา ก็โดยที่รัฐบาลได้แต่เห็นความทุกข์ยากของราษฎรชาวดังกรในยามเศรษฐกิจตกต่ำ หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็คือให้ลดอากรค่านา ดงกึ่งหนึ่งกว่าราคาเดิมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นมาแล้ว รัฐบาลได้ประกาศลดอัตราดงกึ่งอัตราทุกปีและในปีนี้รัฐบาลมองเห็นว่าฐานะเศรษฐกิจยังมีได้เพียงพุน้ระดับเป็นอยู่แต่ก่อน จึงคิดให้ลดค่านา ดงกึ่งหนึ่ง ตามที่ได้เสนอให้ลดดงมาแล้ว

นายสรอย ณ์ดำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่ ตามที่รัฐบาลเสนอมานั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่เป็นผลดี เป็นความกรุณาของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเห็นอกเห็นใจราษฎร และจะเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้เอาใจใส่ในความทุกข์ของราษฎรโดยแท้จริง ซึ่งได้ลดมาครั้งหนึ่ง และได้เห็นความทุกข์ยากของราษฎร และเศรษฐกิจของประเทศก็ยังไม่ดีขึ้น เพราะฉะนั้นเท่าที่รัฐบาลเสนอมาข้าพเจ้าหวังใจว่ทุกคนคงจะรับหลักการนี้ไว้

๓. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่ ใน

การที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติดังกล่าว ความที่ได้เคยดมา
นั้น ก็ไม่มีปัญหาอะไร เห็นได้ว่ารัฐบาลพยายามที่จะได้ใจต่อราษฎร
เพราะเห็นว่าการเศรษฐกิจยังไม่เฟื่องฟูเจริญขึ้น ราษฎรของเรา
ถึงแม้ว่าจะได้กระเบื้องแต่ก็จริง แต่ราษฎรไม่ได้เห็นเขาถูกระดม
อย่างก่อน เพราะฉะนั้นเห็นว่าไม่มีปัญหาอะไร สภาฯ เราควรจะรับ
หลักการทีเดียว

นายหนู บวดีศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว
เรื่องนี้ไม่มีปัญหา ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว มี
สมาชิกรับรองถูกต้อง

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าคุณผู้ใดเห็นว่าควรจะอภิ
ปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าคุณผู้ใดเห็นว่าควรรับ
หลักการได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๕ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันจ่ารับหลักการ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ท่านผู้โต้วร้องไปรค
ยกรมอชน

มีสมาชิกยกรมอ ๕๓ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ความข้อบังคับ ในการจะ
พิจารณารอคเคียวนี้ จะต้องให้ผู้ร้องหนึ่งในสาม มีสมาชิกมาประ
ชุม ๗๓ นาย มีผู้ร้อง ๕๓ นายเป็นอันว่าถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้น
จะได้ปรึกษากันเป็นวาระที่ ๒ ต่อไป

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓

ขุนเด่นชาติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ข้าพเจ้า
สงสัยข้อบังคับอยู่ว่า หากว่าจะพิจารณารอคเคียวแล้วจะยอมให้
แปรญัตติอย่างไรหรือไม่ เพราะไม่มีนายกรับรอง และจะให้แปร
ญัตติได้ข้อใดไปรค.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ในการ ปรีक्षणี้ แปร
ญัตติได้

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวคือ
เพื่อจะให้ความกระจ่างขึ้นข้าพเจ้าขอเรียนว่า การแปรญัตตินั้น เรา
จะตกลงให้ต่ำกว่าอัตราไม่ได้ เพราะเรารับอัตรา กิ่งอัตราเดิม
เพราะฉะนั้นเราจะแปรญัตติแก้ไขไม่ได้ จะต้องคงไว้ที่อัตรา

ขุนชำนาญภาษา รับรอง

เลขาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๒ มาตรา ๓

แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอให้ลงมติเอกร
กรรมราชการชุดใหม่

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐ-
บาลใคร่จะให้พิจารณารวดเดียวเหมือนกัน แต่เกรงว่าจะเป็นอย่างไร
เรื่องที่เดี๋ยวนี้ ก็จะเป็นการยากที่จะพิจารณาแทนที่จะส่งต่อไปก็จะมี
ปัญหาอีกมาก และถ้าสมาชิกเห็นว่าไม่มีปัญหาอะไรที่จะเกิดขึ้น
แล้ว รัฐบาลจะเสนอให้พิจารณารวดเดียว และเกรงว่ามีปัญหาแต่
จะตกลงกันไม่ได้ก็จะเสียเวลาในที่ประชุม

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ว่า เรื่องนี้ที่รัฐบาลจะเสนอให้พิจารณารวดเดียวได้ และเพราะเป็นเรื่องที่ได้เคย
ทำมา และสมาชิกทั้งหลายก็น่าจะไม่ได้ถึงอะไรเลย เพราะเราเคย
เงินให้ราษฎร และเราเป็นผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าเห็นว่าควรให้รัฐ-
บาลเสนอเข้ามาพิจารณารวดเดียว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้าขอฝากความสัง-
เกตไว้ว่ามีมติที่คณะของรัฐบาล ก็เมื่อบางท่านจะมาได้ถึงและจะ
ประชุมกันแล้ว จะไม่มีเวลาพอก็ได้ เพราะฉะนั้นขอฝากความ
สังเกตนี้ไว้ เมื่อรัฐบาลไม่เสนอให้พิจารณารวดเดียวก็ส่งให้กรรมมา-
ธิการสามัญหรือวิสามัญพิจารณา

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กล่าว
ว่า เมื่อรัฐบาลไม่ได้เสนอแล้ว สมาชิกขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ในมาตรา ๓ นั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าจะต้องแปรญัตติได้ เพราะเหตุว่าท่าน
ประธานฯ ให้ โอกาสเมื่อก่อนว่า จะให้แปรญัตติได้ เมื่อเช่นนั้นแล้วก็
ไม่มีปัญหา ต่มาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรแท้ๆทำไม
จะแปรญัตติไม่ได้ เพราะฉะนั้น.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ แปรญัตติได้แต่ให้แปร
ญัตติในหลักการที่รับมา

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอว่เป็นหลักการ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ดกกิ่งหนึ่งไม่ใช่ดกตาม
อำเภอใจ

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้าอยากว่ทราบว่ดกกิ่งหนึ่งนั้นเขาอะไรเป็นหลัก เพราะ
ฉะนั้นจะดกกิ่งหนึ่งแล้วข้าพเจ้าขอตกไร้ละ ๕๕ ต่ดangkี้แต่จะงานละ ๖
ดangkี้ให้ดกลง เช่นนี้เพื่อขอแปรญัตติเพราะอะไร เพราะรัฐบาลมี
เงินเหลืออยู่ต่งด้านบาทน แล้ดงว่รัฐบาลรอยเหลือ ราษฎรยังจน
นี้ทำไมไม่ดกลงมีไว้ทำไม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านแปรญัตติอย่างนี้เห็น
จะไม่ถูกดงด้วยข้อบังคับของเรา ตามที่ได้มีสัมมาชิแ้ดงให้ พ้นนี้
แล้ว เป็นการถูกดง

นายยอด สیمانนท์ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีใครจะขอแก้ไขอย่างไร สำนึกยัง
ข้องใจว่าไรละ ๕๐ ต่อกันนั้นเป็นราคาเดิม ขอให้ปริยายว่าเดิมเก็บ
เท่าไรนั้น ตามอัตราเดิมก็คือ พระราชบัญญัติเก็บอากรค่าน้ำปี ๑๑๙
หรือปี ๑๒๐ ข้าพเจ้าถามเสียแล้ว อัตราเดิมอากรเป็นบาทหนึ่ง

นาย ทองม้วน อัครการ ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ข้าพเจ้ายืนยันว่า อัตราเดิมของปี พ.ศ. ๒๔๗๗ นี้เอง
และอัตราเดิมมี ๕๐ ต่อกัน รัฐบาลเสนอมาทั้งนี้ ขอแปรญัตติได้
๗๕-๗๖-๗๗ นี้เป็นอัตราเดิม

ทำการแทนประธานฯ กล่าวว่า เป็นข้อเท็จจริง ปัญหาที่ว่าตาม
อัตราเดิม เมื่อรัฐบาลเสนอว่าเป็นหนึ่งบาท และตกลงเป็น ๕๐ ต่อกัน
ตามที่แสดงมาแล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
ท่านสมาชิกจะเข้าใจผิด ขอให้ท่านให้ละเอียดสักหน่อย คือ ดลงมาให้
เหมือนกับปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ถ้าไม่ลดแล้วเราจะเพิ่มขึ้นเป็นบาทหนึ่ง น
อย่างนี้ต่างหาก

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ความทุกข์ยากของราษฎรผู้แทนทุกคนก็เห็นอกอยู่เหมือนกัน และจะ
ต้องเห็นประโยชน์ของประเทศเป็นใหญ่ ส่วนที่ท่านให้ถ้อยคำนั้น
ขอให้ดูบันทึก กล่าวคือว่าค่าหาอัตราเดิมไปก่อน แต่ก็ให้ดูเหตุผล

ความจำเป็นที่จะต้องออกพระราชบัญญัตินี้ เมื่อท่านได้อ่านดูแล้วจะ
ได้ความแจ่มแจ้งดีไม่มีปัญหาเลย

ขุนจรเขานิเวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวว่่า ข้าพ-
เจ้าอยากจะหารือในที่ประชุมนี้ว่า ถ้าข้าพเจ้าจะแปรญัตติให้จำนวนปี
ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ถ้าจะแปรญัตติเป็น ๓ ปีจะได้หรือไม่

นายยด สมนานนท์ เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวว่่า มีข้อข้องใจของสมาชิกเท่าที่ได้อภิปรายมาแล้วสรุปความ
ได้เป็น ๒ ข้อ ข้อ ๑ ที่ว่าลดอัตราเดิม ลงถึงอัตราเดิมนั้น หมายถึง
ความถึงมาตราเดิมอันไหน ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๓
บรรทัดที่ ๒ ขอให้ท่านอ่านดู จะเห็นว่่าเหมือนปี พ.ศ. ๒๕๑๘ อันจะทำให้
ข้าพเจ้าคิดว่าจะขจัดความข้องใจของท่านสมาชิกได้ข้อ ๑ และอีกข้อ ๑
ที่ท่านสมาชิกจะขอแปรญัตติลด ๓ ปีนั้น ข้าพเจ้า เห็นว่่าผิดหลักการ
หลักการตามร่างของรัฐบาลนี้ ขอให้ถึงอัตราในปี พ.ศ. ๒๕๑๘

พระพิริจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าแปลกใจมากที่สมาชิกมาเถียงกันในเรื่องที่ไม่มีเหตุใดๆ แม้แต่
นึกเดียว ท่านสมาชิกอยากให้รัฐบาลนี้ถอนไปหรือไม่ ถ้าเช่นนั้น ถ้า
ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล ข้าพเจ้าจะถอนไปทันที และจะคงเก็บภาษีให้
เต็มตามอัตราเดิม

ขุนเดชาสวัสดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า ข้าพเจ้า
ยังมีข้อสงสัยว่่า เพื่อะไรให้ข้อข้องใจของท่านสมาชิกทั้งหลาย เรา

จะแปรญัตติออกจากอัตราที่รัฐบาลตั้งมานี้ หรือจะลดลงเพียงที่แปร
ได้ ก็ขอให้แปรญัตติต่อไป ถ้าไม่ได้ก็ขอให้ลงมติทีเดียว

หอดวงฉนวนติปริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา กล่าวว่
ตามหลักการของรัฐบาลก็มีใจความชัดเจนแล้ว ใจความของร่าง
รัฐบาลก็ประสงค์จะเก็บเพียงกิ่งอัตราเดิมต่อไปอีกปีหนึ่ง ก็เปิดว่า
เท่ากับปี พ.ศ. ๒๔๗๗ นั้นเอง แล้วจะเถียงเอาอะไรกันไม่ทราบ ข้าพ
เจ้าขอให้ลงมติ

นายทองกระจาย วัชระวรรณ รับรอง

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนี้ ผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ก่อนที่ลงมติข้าพเจ้าขอฝากความดังเกิดไว้สักหน่อย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ฝากก็ไม่ได้ เสียใจ

ขุนเสนาบดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ ที่ข้าพ
เจ้าถามให้แบบแผนต่อไป ขอให้รัฐบาลตอบ การที่จะแปรญัตติ
ไม่ได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่มีแบบอะไรโดยที่ท่าน
จะรักษาเวลานี้ ขอให้ท่านคัดค้าน และมีทางเดียวที่จะเสนอขอให้
อภิปรายต่อไป ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ท่านผู้ใด
เห็นว่าจะขอเป็นพระราชบัญญัติได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ รับรองพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่า ที่ประชุมลง
มติให้ออกประกาศใช้ เป็นกฎหมายได้ รัฐบาลขอเสนอญัตติครั้งหน้า

ในการที่รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติแยกกระทรวงเศรษฐกิจออกเป็น ๒ กระทรวงนั้น บัดนี้รัฐบาลได้พิจารณาแล้วเห็นว่าควรแยกเป็น ๒ กระทรวง จึงขอเสนอให้พิจารณาว่า ควรจะรับหลักการนี้ได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้การพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณค่าเงินไปได้ ซึ่ง บัดนี้ การพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณยังคงอยู่เฉพาะกระทรวงนี้เท่านั้น

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่่า ในเรื่องนี้ได้เคยนำขึ้นเสนอสภาฯ ที่หนึ่ง คือเมื่อสมาชิกได้อภิปรายกันไปแล้วก็แสดงให้เห็นว่าสมควรจะแยกแยกกระทรวงเศรษฐกิจออกเป็น ๒ กระทรวง แต่ด้วยนโยบายอันนี้รัฐบาลก็เห็นพ้องด้วยว่าสมควรจะแยก เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ได้ไปคิดที่จะลงเงิน คือคิดว่าจะเสียเงินสักเท่าไรในการที่จะแยกออกก็เห็นว่าไม่เป็นจำนวนเงินที่มากมายนัก และได้ผลดีกว่าที่จะไม่แยก เพราะงานก็เหลือมีอยู่ และนอกจากนี้รัฐบาลก็แสดงให้เห็นด้วยในการที่จะแยกนี้ ประกอบกับท่านสมาชิกก็แสดงให้เห็นพ้องด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้สภาฯ รับหลักการเพื่อจะได้ ไปจัดการในเรื่องงบประมาณเพื่อจะแปรรูปคดีในศาลของคณะกรรมการงบประมาณ

นายสุรชัย วัฒนปาน ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอออกจะเรียนถามรัฐบาลว่า งบประมาณที่จะตั้งกระทรวงใหม่นี้ งบประมาณสักเท่าไร

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่่า ในเงินงบประมาณเงินนั้นเอง มิใช่จะเพิ่มไปจากนั้นเมื่อไร เพิ่มอีกหน่อย

หลวงวรินทร์ปริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดตากนคร กล่าว ว่า
เพิ่มอีกก็มากขึ้น ขอประทานทราบ นอกจากที่ได้ ให้ ได้สำหรับกระ-
ทรวงเดียวเพิ่มอีกก็มากขึ้น

พ.ร.ค. พระยาศรียุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการ กล่าว ว่า ในการที่นำมาเสนอกณะกรรมาธิการวันนี้ เท่า
ที่ทางการได้เสนอมามี ๒ แห่ง คือว่า ถ้าจะนับจากจำนวนเงินที่ใช้จริง
ใน พ.ศ. นี้ เพิ่มห้าหมื่นบาทกว่า ๆ และจะนับจากจำนวนเงินที่ได้แยก
และได้ตั้งตำแหน่งทบวงเดิมที่แล้ว และนับจากวงเงินที่แบ่งแล้ว ถ้า
บรรจุนั้นเดิมที่แล้ว จะเพิ่มหมื่นกว่าและนับจากข้าราชการตัวจริงเวลา
นั้นราว ๆ เจ็ดหมื่น

ขุนศรีสุทนต์ วัฒนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว ว่า
ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีหลักการใหม่ เพราะเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเข้าใจ
ใจว่า ข้าพเจ้ายังมีสิทธิ์ที่จะอภิปรายว่าควรจะมีหลักการหรือไม่ ใน
วันนี้ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสอภิปราย ในวันนี้ข้าพเจ้าขออภิปรายตาม
ความเห็นของข้าพเจ้า ผู้ได้ขอญัตติเรื่องนี้เห็นว่าเพราะกิจของ
กระทรวงเศรษฐการได้ก้าวหน้าตงออกมา เพราะฉะนั้นจึงควรจะแยก
เดี่ยวนั้นขึ้น และอีกข้อหนึ่งเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงไม่มีอำนาจ
ที่จะว่าการได้ โดยเด็ดขาด จำเป็นจะต้องให้รัฐมนตรีเป็นผู้ควบคุม
ราชการดีที่ขาด จึงควรจะแยกออกตั้งรัฐมนตรีใหม่ และประการที่
สามเห็นว่าควรที่จะให้ไปตั้งเงินนี้ของ ข้าพเจ้าก็มีความเห็นว่าเป็นเรื่อง

ว่าการงานของกระทรวงเศรษฐกิจ กำหนดหน้าเป็นความจริง ที่ข้าพเจ้ากล้าเรียนว่า เท่าที่สังเกตและทราบมา รู้ถึงอำนาจของกระทรวงเศรษฐกิจ ในขณะนี้ไม่ใช่ดำรงอยู่หรือถอยหลัง กำหนดหน้าขึ้น แต่จะก้าวถึงขั้นที่ต้องการหรือหาไม่ ข้าพเจ้าไม่ขอจบออกได้ และจะบอกได้อีกการใดกำหนดหน้าไป เช่นการรถไฟ ผลประโยชน์รายได้เพิ่มเติมมากขึ้น นี้เราจะเห็นได้ว่าถ้าหากรัฐมนตรีไม่ได้ควบคุมแล้วจะได้ผลอย่างไรได้ ข้อที่ ๒ ก็กิจการอย่างอื่นข้าพเจ้าได้ทราบว่า กระทรวงเศรษฐกิจ ได้วางโครงการไว้ หาดายถึง หาดายอย่างที่จะดำเนินการ ที่จริงข้าพเจ้าได้สังเกตว่าตัวท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจนั้น ท่านทำงานโดยเจียมๆ เพราะฉะนั้นเรารู้ได้ด้วยยากสักหน่อย โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงยืนยันอำนาจของกระทรวงเศรษฐกิจ ยังกำหนดหน้าอยู่ และเห็นอำนาจไม่กำหนดหน้าแล้วตัวรัฐมนตรีนั้นจะต้องออกไปจับผลของงานให้ เป็นไปตามผลของสัญญา นี้ และเห็นว่าเป็นความกำหนดหน้าดังที่ได้ยกตัวอย่างมาแล้ว ข้อสำคัญมีว่าถ้าเราแบ่งแยกกระทรวงออกไปแล้วมีผลประการใดในการที่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงไม่มีอำนาจว่าลาสิทธิขาดนั้นก็เพราะการนั้นเกี่ยวข้องกับนโยบายของคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ แม้แต่ตัวรัฐมนตรีก็ไม่มีอำนาจบัญชาการ โดยฉันทิชาตของตัวเอง นี้ข้าพเจ้ายกตัวอย่างให้ฟังเกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงมหาดไทยได้เคยตกลงกับข้าพเจ้าแล้ว และกระทรวงมหาดไทยไม่ได้ทำได้ โดยฉันทิชาต จะต้องไม่เสนอตัวรัฐมนตรีบางคน เพราะ

ฉะนั้นถ้าประสงค์จะให้รัฐมนตรีมีอำนาจว่าการได้ โดยเด็ดขาดนั้นก็
 เป็นไปตามความประสงค์ของเราแล้ว เพราะฉะนั้นจะตั้งรัฐมนตรีขึ้น
 ทำไม อีกประการหนึ่งเท่าที่ข้าพเจ้าคิดเห็นว่ากระทรวงต่างๆ ซึ่งเรา
 จะแยกออกไปนั้นเป็นกรมที่เกี่ยวกับการเศรษฐกิจเท่านั้น ไม่มีกรม
 ใดที่ไม่เกี่ยวข้องแก่การเศรษฐกิจเลย ถ้าหากว่าเราจะแยกเอาเศรษฐกิจ
 ออกจากเศรษฐกิจไปอยู่ในรัฐมนตรีอีกคนหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ใจว่าความควบคุมในการที่จะสัมพันธ์กันระหว่างกันนั้น อาจยากยิ่ง
 เหมือนเมื่อสมัยก่อน คือสมัยที่ไม่ได้รวม คือต่างฝ่ายต่างจะเกยงอน
 กันกันแต่กัน นี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่มีผลอะไรยิ่งขึ้นกว่าแล้ว ทั้งเราก็
 ไม่ทราบอย่างอื่นชัดว่ากิจการของกระทรวงเศรษฐกิจไม่ได้กำหนด
 เช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่น่าที่จะแยกออกเป็น ๒ กระทรวงเลย

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววาท
 ญัตติเป็นญัตติซ้อน ซึ่งข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนโดยว่าเห็นจะ
 มีเรื่องที่จะควรกราบเรียน ข้าพเจ้ามีความเห็นในหลักอย่างเดียวกับ
 ท่านสมาชิกที่ถามมาเมื่อสักครู่ คือกระทรวงเศรษฐกิจไม่จำเป็นจะต้อง
 แยกเป็น ๒ กระทรวงในเวลานี้ ตามงบประมาณในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็น
 กรรมการอีกคนหนึ่ง ก็ตั้งเป็นรูปที่จะบวงอยู่แล้ว ซึ่งมีรัฐมนตรีอยู่
 ถึง ๓ คน และในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมการอยู่ในกระทรวงเศรษฐกิจ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องแยกพูดถึงรูปร่างแล้ว อีกอย่าง
 หนึ่งเท่าที่ได้ทราบมารัฐบาลนี้ไม่ได้เคยคิดที่จะแยก หากความคิดนี้

ไปจากเดิมมาซีกคนหนึ่งเดือนหนึ่ง ความคิดที่จะแยกจึงมีขึ้น ในซีกนี้
 ข้าพเจ้าอยากจะให้รัฐบาลตกลงใจให้ข้ากว่านั้นสักหน่อย ข้าพเจ้าเห็น
 ว่ารัฐบาลตกลงใจเร็วเกินไป เดิมกระทรวงเศรษฐกิจแยกเป็น ๒
 กระทรวง ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วเรารวมเข้าไปเรียก
 ว่าเป็นกระทรวงเศรษฐกิจ คือรวมการค้ากับการขนส่งการเพาะ
 พืชผลเข้าไปในอันเดียวกันนั้น เป็นการถูกต้องในทางเศรษฐกิจอยู่
 แล้ว ถ้าจะแยกออกไปอีกข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการก้าวก้าวอย่างดมา-
 ซีกได้ระมัดระวัง จะทำให้งานเศรษฐกิจของชาติไม่สมบูรณ์ แล้วไม่อยู่
 ในที่ควบคุมอันเดียวกัน ดังที่ความนั้นแล้ว แผนงานเท่าที่ทราบมานั้น
 ไม่มีความจำเป็นจะต้องแยกเป็น ๒ กระทรวงเลย การแยกออกเป็น
 ๒ กระทรวงนั้นเปลืองเงินมากและเปลืองรัฐมนตรีมากขึ้น ดังที่ม.ผ.
 อภิปรายมาแล้วเมื่อก่อน เห็นว่าไม่ควรจะแยกอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าอยากจะให้รัฐบาลนึกคิดในแง่สำคัญๆ สัก ๒ แห่ง คือว่าเดิมเรา
 แยกอยู่แล้ว แล้วไปจัดให้รวมขึ้น งานก็เดินไปเป็นอันดีแล้ว แล้ว
 ทำไมจะไปเปลี่ยนแปลง แล้วความคิดก็ไม่ได้มาจากรัฐบาล มาจากดมา-
 ซีก อันนั้นขอให้คิดให้มาก ๆ การจะกลับกลายเป็นว่าที่เขวแยกมาที่
 หนึ่งแล้วเรารวมเข้าแล้วเราจะกลับไปแยกอีก การที่เราได้ทำ
 มาบัดนี้แล้ว มีเหตุอะไรจึงจะแยกกันให้บังคับบัญชาให้ยวดยิ่ง คนเดียว
 ควบคุม ๒ ทบองดีดีแล้ว ยังไม่ได้ลองทำอย่างนั้นเลย แล้วเราก็

เปลี่ยนไป เดิมทีเคยไม่มีทบวง เราแยกเป็น ๒ ทบวง เรายังไม่ได้เริ่มปฏิบัติหรือเริ่มดำเนินการบริหาร แต่จะมาเปลี่ยนอีกโดยมีผู้มาแนะนำก็เปลี่ยนไปอีก ข้าพเจ้าขอให้คิดให้มาก เราเปลี่ยนมาถึง ๒ ปี แต่ก็เปลี่ยนๆ เรายังไม่ได้ทำอะไรเลยแต่ก็มาเปลี่ยนอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลคิดดูให้ดี หลักสำคัญอีกอันหนึ่งเราเปลี่ยนการปกครองมาแล้วเราก็จัดการบริหารเสียใหม่ งบประมาณกระทรวงัดแล้ว ในช่วงเวลาไม่ถึง ๒ ปี เราก็เปลี่ยนไปเป็นทบวงแล้วในช่วงเวลาไม่ถึง ๒ เดือนมีผู้มาแนะนำแล้วจะเปลี่ยนอีก ข้าพเจ้าเชื่อว่าอย่างน้อยเราก็ควรจะบริหารคามอย่างเก่าๆ ข้าพเจ้าคิดว่าที่ยืนยันได้ว่าอย่างที่ดีมาชิก่างานของกระทรวงเศรษฐกิจกำลังก้าวหน้าอยู่แล้ว ไม่ได้ตกอยู่เฉยๆ กำลังเดินไปเรื่อย แต่หากว่าอย่างน้อยนัก เพราะเราทอทั้งหมดมานานแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะคิดให้มากๆ ยังไม่ควรจะเปลี่ยน ดึงมือบริหารแบบทบวงไปก่อน เมื่อไม่มีผลจริงๆ แล้วจึงค่อยว่ากันใหม่

หอดวงกรณีปรึกษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี กล่าวถึงข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลเสนอเป็นญัตติมาเช่นนั้นไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ เพราะเหตุว่าตามข้อบังคับแล้วควรจะตั้งเสนอมาเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เดียวว่าจะแยกเป็น ๒ กระทรวง จะมาถามความเห็นสภาฯ ก่อนว่าจะแยกเป็น ๒ กระทรวงหรือไม่นั้น ไม่ใช่ สภาฯ นี้ไม่เคยอนุญาตให้เสนอญัตติเช่นนั้น ถ้าจะทำเช่นนั้นจะต้องเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นนิติคดีเกี่ยวกับหลัก
การ จะยอมให้แยกหรือไม่ ถ้ายอมให้แยกแล้วรัฐบาลก็จะได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติมา เราก็มารับหลักการกันใหม่

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเดณี ร.น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการ กล่าวว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกผู้
หนึ่งนั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติสมบูรณ์อยู่แล้ว แต่เหตุที่รัฐ
บาลรับไปพิจารณานั้น เจตนาให้คณะกรรมการกฤษฎีการ่างพระราช
บัญญัติอันนั้นให้ถูกต้องว่าควรจะได้แก้ไขอย่างไร ตามรัฐบาลเห็นควร
จะแยก แต่เพราะเหตุว่ากรรมาธิการพิจารณางบประมาณ เมื่อยัง
ไม่ได้รับหลักการอันแน่นอนจากสภาฯ นี้ว่าควรจะได้แยกหรือไม่ จึงจำ
เป็นที่รัฐบาลนี้จะต้องเสนอให้รับหลักการเสียก่อนเช่นเดียวกับกฎ
หมายบรรพ ๕ ที่ได้ทำมาสำเร็จแล้วเมื่อครั้งก่อนนั้น กรรมาธิการหนึ่ง
ก็ได้นำหลักการขึ้นมาขอความเห็นสภาฯ นี้ว่าในเรื่องการมีเพียงคนเดียว
นั้น สภาฯ นี้จะเห็นอย่างไร เพื่อจะได้พิจารณาให้ถูกต้องตามหลัก
การซึ่งสภาฯ นี้ได้รับไป ในเรื่องนี้ท่านเองก็บอกกัน คือถ้าจะรอช้า
ไป การพิจารณางบประมาณก็จะช้าไปอีก จึงได้เสนอขอให้รับหลัก
การตามร่างเดิม ทั้งนี้เมื่อรับหลักการแล้วก็ขอแปรญัตติเข้ามาเท่านั้น
ไม่จำเป็นจะต้องไปร่างขึ้นใหม่ตามวิธีที่ได้กระทำตามปกติ

หลวงวชิรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าว
ปัญหาเกี่ยวกับการรับหลักการ รัฐบาลจำเป็นต้องเสนอว่าพระ

ราชบัญญัติเข้ามา สภาฯ นี้จะได้พิจารณากันว่าสมควรรับหลักการหรือไม่ รัฐบาลจะเสนอเป็นญัตติขอให้สภาฯ รับหลักการนั้นไม่ได้ ข้าพเจ้าขอให้สภาฯ นี้ระมัดระวังเรื่องเก่า ๆ มา ข้าพเจ้าได้เคยเสนอญัตติให้ตกเบี่ยงว่านาฏราชาราชการ สภาฯ นี้ไม่ยอมบอกว่าเป็นเรื่องแบบ คุณหลวงประดิษฐฯ ขอให้รักษาแบบไว้ และบอกว่าเป็นเรื่องอย่างนี้จะเสนอเป็นญัตติไม่ได้ ข้าพเจ้าเคยคิดอย่างท่านเหมือนกันว่าจะเสนอเป็นญัตติไม่ได้ ผิด สภาฯ รับหลักการแต่จะต้องให้กรรมการหรือผู้มีความรู้ในการร่างกฎหมาย เพราะว่าพวกเราอาจอ่อนในเรื่องการร่างกฎหมาย แต่สภาฯ นี้ไม่ยอมให้ เป็นไปขามความประสงค์ของข้าพเจ้า ซึ่งมีความประสงค์อย่างเดียวกับเรื่องนี้ สภาฯ นี้จะยอมให้ เป็นไปเดาน้อยอย่างหนึ่ง และเดานอื่นอีกอย่างหนึ่งหรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าสิทธิของรัฐบาลกับสมาชิกควรจะเท่า ๆ กัน

น.ค. หลวงข้าราชการอดีตร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่ กรณีที่สมาชิกผู้หนึ่งกล่าวกับในกรณีในเรื่องนี้ไม่เหมือนกัน เรื่องนี้ได้เคยเสนอมาในสภาฯ ครั้งหนึ่งแล้ว คือเป็นร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกผู้หนึ่ง คือนายทองอินทร์ฯ แล้วรัฐบาลรับเรื่องนี้ไปพิจารณาและการที่รัฐบาลจะได้ดำเนินการอย่างไรก็ดี จึงเสนอเป็นญัตติขึ้นว่า สภาฯ นี้จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติซึ่งได้แจกให้สมาชิกแล้วหรือไม่ แต่ในเรื่องนี้ก็เคยถามมา คือในบรรพตังที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการได้อธิบายมาแล้วว่า กรรมการชุดนั้นได้

มาแต่อดีตว่า ในเรื่องมีเมียคนเดียวหรือหลายคน แล้วถ้าว่า
รับหลักการได้ กรรมการก็ได้ ไปร่างตามหลักการนั้น เท่าที่ท่านเห็น
ว่าไม่เป็นการผิดแบบ และเห็นว่าทำได้

นายสร้อย ฤดีปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าว
ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวมานั้น ปัญหาที่ว่าเราจะ
ยอมหรือไม่ จะยอมให้แยกกระทรวงเศรษฐกิจออกเป็นกระทรวงอีก
หรือไม่เท่านั้นเอง ในการที่จะให้มีพระราชบัญญัติออกมาอีก รัฐ-
บาลจะต้องเดินอนัน ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย เพราะเหตุว่ามีสมาชิก
เดินเข้ามาแล้ว รัฐบาลเอาไปพิจารณา เกี่ยวกับรัฐบาลมาถามว่า
จะรับหลักการนี้หรือไม่ จะรับหรือไม่รับเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขออภิปรายต่อไปว่าจะควรหรือไม่ที่จะแยกกระทรวงเศรษฐกิจ
ออกเป็นอีกกระทรวงหนึ่งนั้น ข้าพเจ้าขอออกความเห็นว่าจะ
อย่างไร ข้าพเจ้าไม่อยากจะว่าสมาชิกผู้หนึ่งพูดลับปด เป็นบางคน
คือ เมื่อวานขึ้นเอง สมาชิกว่ากระทรวงเศรษฐกิจทำอะไรก็ไม่
ทำๆ ไน่ก็ไม่ได้ทำ นี้ก็ไม่ได้ทำ แต่คนๆ เดียวคิดจะทำอย่างไร ที่
พอจะแยกงานออกเป็นกระทรวง กลับไม่เอาเสียแล้ว กลับเห็นเป็น
การเสียเงินเสียทอง ก็เมื่อต้องทำอะไรจะเอางานแล้ว กลับเสียเงินที่ไม่
เราจะเอางานหรือจะเอาเงิน ที่จะเอาเงินให้มันเน่ามันบูดอยู่ในกระทรวง
การคลังนั้นหรือ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถ้าจะเอางานแล้วมัน
ตอบแทน ข้าพเจ้าเห็นควร เช่นนี้เห็นควรรับหลักการดังที่มีผู้แทน
ขอมา ๑ เดือนมานั้นเหมือนกัน

หลวงนรินทร์ ประดาตรีเดช ผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี
 กล่าวหา ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ รัฐบาลไม่ควรจะ
 เสนอญัตติควมขึ้นมาในเดาอันกระทันหันเช่นนี้ ควรจะให้สมาชิกมี
 เวลาพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อน อีกประการหนึ่งเท่าที่ข้าพเจ้าเห็น
 มาแล้ว กระทรวงเศรษฐกิจของเราก็ยังหาได้แก้ปัญหาในการเศรษฐกิจ
 การให้เรียบร้อยไปไม่ จึงเป็นข้อที่สมควรจะได้พิจารณากันให้นาน
 ไปสักหน่อย แต่อีกประการหนึ่งการที่กระทรวงเศรษฐกิจได้ทำ
 มาแล้ว ก็ควรพยายามทำให้ดีเสียก่อนดีกว่าที่จะมาคิดเปลี่ยนแปลง
 เปลี่ยนนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่จะเปลี่ยนนั้นเห็นว่าจะยังไม่ถึงเวลาอันสม-
 ควร ควรจะให้เป็นอย่างเดิมก่อนจนกว่างานนั้นจะดีขึ้น

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหา เพื่อ
 คัดปัญหาเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้เคยฟังมาตั้งแต่คราวประชุมสภาสามัญคราว
 ก่อน คือเจ้าคุณนายภู่ ท่านได้กล่าวไว้ว่ากระทรวงเศรษฐกิจนี้มี
 กรมขึ้นอยู่หลายกรม แต่เป็นการหนักหน้าอย่างที่สุด ท่านได้ร้อง
 ขอดข้อพวกสมาชิกทุก ๆ คน พวกสมาชิกทุก ๆ คนก็เห็นด้วยว่าตั้งแต่
 คราวก่อนของเรามี ๒ กระทรวง มีกิจการเหตือบ่ากว่าแรง คือ คนๆ
 เดียวใช้ความคิดตั้ง ๕, ๖, ๗, ๘ กรมเช่นนี้มันหนักเหลือคี่ ^{นี้}
 นโยบายที่จะให้ประเทศเจริญ ที่นี้สมาชิกประเภทหนึ่งก็รุกเราๆจะเขา
 กับรัฐบาล ที่นี้รัฐบาลต้องรับผิดชอบร่วมกัน คนที่คิดก็ต้องออกด้วย
 กัน คนที่เลวก็ต้องออกด้วยกัน ที่นี้รัฐบาลของเราสมควรแก้ไขไหมที

จะเดินตามนโยบายให้ตลอดรอดฝั่งให้ความเจริญมาสู่ประเทศบ้านเมือง ซึ่งเราทั้งหลายมาช่วยกันทำงานเมือง คือตั้งรัฐมนตรีให้ดำเนินการ ก็เมื่อเราเห็นว่าอุปสรรคเหลือบ่ากว่าแรงจริง ๆ เช่นนี้เราจะมาทำการจัดของางเช่นนี้เพื่อแสดงความจริงใจรัฐบาลเช่นนี้ก็เท่ากับเราฆ่าฟันกันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้เห็นหัวอกรัฐมนตรีว่า รัฐมนตรีอยู่ในขงอกหนามซึ่งสมาชิกจะคอยดูว่าเหลือบ่ากว่าแรง เช่นนี้ท่านจะไหวหรือไม่ไหวเท่านั้น ที่นี้ถ้าท่านหยาบพลาดหรือเดินพลาดเท่านั้น สมาชิกก็จะว่าข้าพเจ้าไม่ไหวใจ ออกเสียงชี้ท่าน คือตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นเราจะเดินจุดไหนจึงจะดำเนินสู่จุดที่หมายนำประเทศชาติ คำสอน พระมหากษัตริย์ รัฐธรรมนูญ ให้เจริญไป ถัดลงไป เราจะต้องชี้ให้ฝ่ายบริหารงานซึ่งเราได้ตั้งให้ไปแล้วว่าท่านจะต้องเดินงานให้ ได้ ไปสู่จุดที่หมายที่ประสงค์ของบ้านเมือง ถ้าเมื่อเราวางใจแล้ว ก็ที่รัฐมนตรีไม่ได้ดำเนินการให้ ได้ผลแก่ประเทศชาติอย่างโรนั้นแหละ เราจึงควรจะแสดงความจริงใจภายหลัง นี้รัฐบาลร้องขอมาโดยดี เราควรจะรับไว้ก่อน แล้วภายหลังจึงค่อยพูดกัน คือเจ้าคุณนายภา ได้ร้องแล้วว่ามีเหลือบ่ากว่าแรง มีนั้นขอให้ผ่านไปก่อน มีหน้าจึงค่อยพูดกันว่างานการมากจริง ๆ เหลือที่รัฐมนตรีว่าการเศรษฐกิจการจะรับผิดชอบได้ ทบองกรมก็มีมาก เหลือ ๆ ที่รัฐมนตรีเศรษฐกิจการจะรับผิดชอบได้ เราจะเห็นได้ว่ามาเวลาเช้าตั้งในสนาม เราเห็นว่ามาคือนมีผีเท่าดี เราก็ถ่วง

ตะโคน ทุนมาคือนั้นเมื่อถูกถ่วงมาก มันจะวิ่งชนะอย่างไรได้ จะให้มันไปสู้จุดที่หมายอย่างไรได้ ถึงแม้ว่าจะไปถึงก็ต้องไปอย่างช้ามาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรที่จะรับผูกคิน

นายกรัฐมนตรีก็น่าจะว่า ที่จริงเรื่องนี้ท่านได้มาซึกดื่มเอง ข้าพเจ้าจำได้ทีเดียวว่า ข้าพเจ้าบอกกับสภาฯ แล้วว่า ข้าพเจ้าอยากจะแยกเหมือนกัน แต่กลัวว่าเขาจะว่าประเดี๋ยวแยก ประเดี๋ยวรวม ประเดี๋ยวอะไรก็อะไรต่างๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้หนึ่งเดียว ไม่เสนออื่นมาในเรื่องแยก แต่เมื่อญวนนั้นก็มีสมาชิกคนหนึ่งร่างพระราชบัญญัติแยกกระทรวงเศรษฐกิจการมา ข้าพเจ้าก็บอกแล้วว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าออกดำหั้นแล้ว ก็อยากจะแยกหรือล แต่กลัวว่าจะเปลืองเงิน อะไรต่างๆ สภาฯ จะโทษ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจำต้องนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกเสนอญัตตินั้นมา ก็ต่างคนต่างเห็นพ้องด้วย จึงได้ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา นี่จำได้ว่าทุกๆ ท่านโดยมากเห็นว่าควรที่จะรับไปพิจารณา ทุนเป็นเดดพอร์ทพิจารณาถึงเรื่องงบประมาณ เพราะฉะนั้นเราอยากจะให้รู้จากร่างพระราชบัญญัติอันนั้นสมควรจะรับหลักการหรือไม่ ถ้าสมควรจะรับหลักการแล้วกรรมการเขาก็จะได้พิจารณาเรื่องเงินงบประมาณให้เรา เพราะฉะนั้นจึงได้มาขอว่าจะรับหลักการในร่างพระราชบัญญัติอันนั้นหรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านถ่มออกไปแล้ว หน้าที่ท่านถึงคิดแล้ว ทำไมท่านจะกลับถ่มกันเข้าไปแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ท่านระมัดระวังคำของท่านไว้ ให้มาก ๆ

พระยาธมมทรบุรีมนตรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
 ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องการที่จะแยกกระทรวงเคหะราชการออกนั้น เป็นการ
 ที่สมควรแล้ว เพราะเหตุว่า ความเจริญ ของ ประเทศ นั้นเราไม่จำ
 จะต้องพึงคิดว่าใครเด่นหรือใครจะมีค่าเห็นอย่างใด เมื่อเราเห็น
 พ้องกันว่าดีแล้ว เราต้องเห็นทีเดียว ไม่ต้องรอคอย เพราะการ
 เคหะราชการนั้นเรารู้อยู่แล้วว่าเป็นการคิดจัดพิพม์ จะให้คน ๆ เดียว
 ไปทำนั้นมันน้อยง่าย เช่นนี้เมื่อไรการเคหะราชการจึงจะเดินก้าวหน้าได้
 เราทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่ามันน้อยง่ายเหลือเกิน และการงานก็ปฏิบัติไป
 คนละแนวไม่เหมือนกัน เพราะการรถไฟบ้าง เพราะปลุกบั้ง ษะนิต
 นี้เป็นการรุ่งเรืองเหลือเกิน เพราะฉะนั้นการชะนิตนี้แยกออกเสียเป็น ๒
 ส่วน ต่างส่วนต่างทำกันไป นั้นแหละเป็นความเจริญที่เราจะได้รับ
 เราไม่ควรจะคิดว่าใครเป็นผู้เด่น ถ้าความคิดอันนั้นดีแล้ว เราใช้
 ทั้งนั้น แล้วรับใช้ โดยต้องทีเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักการนี้สมควร
 จะรับไว้พิจารณาได้แล้ว

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่
 ข้าพเจ้าผู้หนึ่งซึ่งยื่นร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา และรัฐบาลรับไป
 พิจารณานั้น ข้าพเจ้าผู้ยื่นได้อภิปรายแล้วว่าตเงิน ไม่ใช่เพิ่มเงิน
 ข้าพเจ้าทั้งหลายจึงเห็นพ้องด้วย และสั่งให้รัฐบาลรับไปพิจารณา
 และเมื่อรัฐบาลรับไปพิจารณาแล้วมาชี้แจงว่าจะต้องเพิ่มเงินเป็นหมื่น ๆ

เข้ข้าพเจ้าเชื่อว่ดมาชิกทั้งหลายคงจะข้องใจอยู่อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งดมาชิกผู้เด้นเอง ถ้าได้ทราบจากรัฐบาลเข้ข้าพเจ้ก่อนไปก็ได้ เวเด้นเจ้าของยุติคก็ไม้อยู่ ข้าพเจ้เห็นว่การพิจารณาปกครองระรอบเจ้าของยุติคด้วย

ขุนข่านาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ เรืองนี้ผู้เด้นยุติคหมายความว่าถ้าเราจะจัดการขึ้นเด้ม ตามที่เร้ได้ประกาศตั้งทะบองขึ้น ๒ ทะบองนี้ จะต้องมิ้รัฐมนตรีประจำทะบองขึ้น ๒ นาย แต่เวเด้นนี้เร้ยังไม่ได้จัดขึ้น ถ้าจัดเด้มแล้วเงินไม้น้อยเลย จึงข้าพเจ้เห็นว่จำเป็นที่จะควรแยกเป็น ๒ กระทรวงเด้ที่เด้โดย ตามที่ท่นดมาชิกบางนาย เช่นท่นดมาชิกจังหวัดหนองคาย เป็นค่นเด้นว่ รัฐมนตรีหนึ่งถ้งจะมีขึ้นอีกก็ดูไม่มีประโยชน์อะไร ไม่สู้เร้ค การต่าง ๆ นั้นจะต้องนำไปเด้นออกคณะรัฐมนตรีอีก ในแง่นี้ก็ควรคิด และถ้ถ้คิดเห็นเช่นท่นดแล้ว ก็ต้องออกหมคที่เด้ย รัฐมนตรีไม้ควรจะมีในแง่นี้ไม่เห็นชอบด้วยในแง่ที่คิดตามนี้ ข้าพเจ้เห็นว่ควรจะมีรัฐมนตรีประจำกระทรวงอยู่ เพราะกิจการนั้นต้องรวมกันปรัดษากัน ซึ่งท่นจะถ้อว่มีขึ้นไม่มีประโยชน์อะไรนั้น ข้าพเจ้เห็นว่มีประโยชน์อย่างยิ่งที่เด้ย จึงข้าพเจ้เห็นว่ควรที่จะรับหลักการซึ่งรัฐบาลเด้นอนั้น

นายมังกร ตามเด้น กล่าวว่ ในวันที่ข้าพเจ้ยกมือขึ้นกระเนนที่ให้รัฐบาลรับไปพิจารณานั้น เมื่อข้าพเจ้ได้ตรวจครของคุดเด้นเห็นว่

ความชำนาญของท่านรัฐมนตรีก็นับเห็นค่าท่านชำนาญในทางกลไกกรรม
เท่านั้น จึงได้ยกมือให้.....

ท่านคารมเทพประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า ขออย่าได้อภิปรายถึงความ
ชำนาญของบุคคล ขอให้อภิปรายในประเด็นที่ควรควรระดม หรือจะ
แยก ขอให้อภิปรายถึงผลที่จะได้ ในกรณีแยกและการรวม บุคคล
อาจเปลี่ยนไป ๆ มา ๆ ก็ได้ แต่กระทรวงของเราจะเปลี่ยนไม่ได้

นายโต ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวต่อว่า
ข้าพเจ้าขอประทานข้อสังเกต คือข้าพเจ้าเห็นว่ากระทรวงเศรษฐกิจ
จะเปลี่ยนแปลงจากรูปเดิม คือรวมกันนั้นได้เปลี่ยนแปลงถูกแบบแล้ว
คือให้การเศรษฐกิจ ส่วนที่สร้าง คือพวกอุตสาหกรรมหรือกลไก
กรรมรวมอยู่กับพาณิชย์ คืออยู่ในบังคับบัญชาอันเดียวกัน มีรัฐ-
มนตรีบังคับบัญชาารวมเป็นหน่วยเศรษฐกิจ รวมการเศรษฐกิจนั้น
ถูกต้องตามแบบแผนที่มีอยู่ในโลก แต่เราทำถูกต้องแล้วงานกำลัง
เป็นรูปอยู่ และการเศรษฐกิจจะเห็นเร็ว ๆ ไม่ได้ ในโลกก็เป็นเช่น
นั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นมีเหตุอะไรเลย รัฐมนตรีได้ทำถูกต้อง จะแยก
โดยฟังความเห็นในเรื่องความดีความงามของบุคคลนั้นไม่ควรฟัง ใน
เรื่องจะรับหลักการแยกกระทรวงหรือไม่แยก และอีกประการหนึ่ง
ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า รัฐมนตรีก็มองเห็นแล้วว่างานของกระทรวง
นั้นจะ จึงได้แบ่งรับ แต่มีรัฐมนตรี ๕ นายประจำกระทรวงพาณิชย์และ
ประจำกระทรวงเกษตร ในเวลานี้มีรูปเป็นกระทรวงอยู่แล้ว แม้ในบาง

ประมาณก็ตั้งเป็นรูปพระทองคำแล้ว ยังไม่ได้บริหารในด้านพระทองคำ
เลยว่าจะเป็นอย่างใดหรือไม่ แล้วจะมาเปิดยื่นแยกกระทรวงขึ้นอีก
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย ขอซ้ำอีกทีขอฟังคำอธิบายว่าถูกแบบหรือไม่
เสียก่อน เรื่องความสามารถนั้นเราได้ไว้ดวงใจไปแล้ว เพราะ
ฉะนั้นจะไม่พูดถึง ข้าพเจ้าอยากจะฟังว่ามีเหตุอะไรที่ควรระแยก ข้าพ
เจ้าอยากจะฟังข้อนี้ ขอได้โปรด

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคำ ผู้เสนอญัตตินี้ไม่อยู่ และ
ตามที่เราได้กระทำมาแล้วเราก็ไม่ควรจะพิจารณาเรื่องนั้น อีกประ
การหนึ่งได้มีส่งมาขอให้เดือน ข้าพเจ้าเข้าใจว่านั่นเป็นวิธีที่ถูกแล้ว
ขอให้เจ้าของญัตติอยู่ เราจึงค่อยนำเรื่องนั้นปรึกษา

ค. เทียม ศิวพิณัฐ ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม กล่าวคำ
ข้าพเจ้าคิดว่าในญัตติข้อนี้ที่รัฐบาลได้เสนอมานั้นนั้น เป็นหัตถ
การในเรื่องนโยบาย ไม่ใช่เสนอเป็นพระราชบัญญัติมา แล้วก็ส่งมา
อีกได้เสนอแก่รัฐบาลนั้น รัฐบาลรับไปพิจารณา บัดนี้รัฐบาลได้
เสนอญัตติข้อนี้เกี่ยวกับเรื่องหัตถการนโยบาย เพราะฉะนั้นเมื่อมี
หัตถการในเรื่องนโยบายมาสู่สภาฯ ในกรณีที่ระแยกหรือไม่แยกนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นหัตถการที่ถูกต้องทีเดียว หากได้ผิดไม่ ข้าพเจ้า
ใครจะขออธิบายคือไปตั้งเด็กน้อย ในกรณีที่ระแยกหรือไม่แยก
ข้าพเจ้าเห็นว่าการกระทรวงเศรษฐการ ในกรณีที่กรมหลายกรม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคำ ขอโทษ ข้าพเจ้าไม่ทราบ

ทำความตกลงเสียก่อนว่า นี่เป็นหลักการนโยบายหรือหลักการของ
ร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งสมาชิกหนึ่งได้เสนอขึ้นมา

นายกรัฐมนตรีก่อนหน้านี้กล่าวว่า นี่เป็นหลักการของร่างพระราช
บัญญัติ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อเป็นหลักการของร่าง
พระราชบัญญัติแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้เจ้าของผู้เสนอนั้นมาเสีย
ก่อนจึงจะได้พิจารณา ก่อนที่เราจะมาพิจารณากัน

หอดวงรัตนพิริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอให้สภาฯ พิจารณาถึงเรื่องแบบ ข้าพเจ้าขออ่านให้ฟังคัง
นี้ “ญัตติ ๒ อย่าง คือ ก. ญัตติที่เป็นข้อผูกมัดเฉพาะการภายใน
สภาฯ ข. ญัตติที่เป็นข้อผูกมัดรัฐบาลหรือการภายนอกสภาฯ”
และข้อ ๒๕ มีดังนี้ “ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๒๖ ญัตติตามข้อ ๒๓ ข.
ต้องเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ” นั้นมันอยู่ในเรื่องญัตติ ตาม
ข้อ ๒๓ ข. จะเสนอเป็นญัตติไม่ได้ ข้อบังคับมีอยู่ชัดๆ แล้ว แล้ว
ก็.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัตินั้นมีอยู่
แล้ว และรัฐบาลก็ได้แถลงว่าเราได้เคยทำมาสำหรับบรรพช เรื่อง
นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีปัญหาเลย และร่างพระราชบัญญัตินั้นรัฐบาลก็
รับไปแล้ว และท่านเองก็ได้รับไปแล้ว ปัญหาที่มีอยู่ถ้าเมื่อเจ้าของ
ญัตติไม่อยู่ เราควรจะนำมาพิจารณาหรือไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่

สมควร ต้องให้เจ้าของญัตติอยู่ ดังที่เราได้ทำมาแล้ว จึงได้เสนอ
อย่างนี้ ไม่ใช่เรื่องอื่น

นายสรอย ฌด่าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดด่าปาง กล่าวว่
ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องด่วน และผู้เสนอแม้อย่างไรเราก็ต้อง
ยื่นขอเขาเป็นแน่ ๆ ที่เดียว และการที่จะให้ก่อนหรือไม่ขึ้นอยู่กับสภา
นี้ สภาจะอนุญาตหรือไม่ ถ้าสภาไม่อนุญาตพิจารณาไป เรื่อง
นี้สมาชิกโดยมากก็ยอมเป็นทีแน่ใจแล้วว่สมควรจะแยกเป็น ๒ กระ
ทรวง ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องพิจารณาในเดานี้ว่ จะพิจารณา
หัตถการหรือไม่ ไม่จำเป็นที่จะต้องเลื่อนไปในการที่เจ้าของญัตติไม่อยู่

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ในเรื่องนี้ที่ประชุมได้
ตกลงกันแล้วว่ในเรื่องใดที่เจ้าของญัตติไม่อยู่ ก็ให้เลื่อนไปจนกว่า
เจ้าของญัตติจะมา ดังเช่นญัตติของหลวงวิจิตรว่ ซึ่งเจ้าของญัตติก็
ไม่ได้มาหลายครั้ง เราก็รอไปจนกว่าจะมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
ว่เรื่องนี้ควรจะรอไปจนกระทั่งเจ้าของญัตติมาจะได้พิจารณากัน

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๗ นาฬิกา

หลวงพิพัฒน์พลกาย
มงคล รัตนวิจิตร
กิมเส็ง สิ้นชเสก

นายปพาพ บุญ-หลง
ประเสริฐ บัณฑิตคุณ
วิจิตร สัจจะเวท

สมเด็จพระสังฆราช
จ้จิ่งจิตร
พระไพศาลเวชรกรรม
ทองอินทร์ ภูริพัฒน์
เลียง ไชยกาล

ตรวจแล้ว ๒๓/๖/๗๗

พ.อ. ประจวบจันทร์
รองประธานคนที่ ๒ (ลงนามแทน)

บุญช่วย สุกนธมัต
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
อำพัน อัมรานนท์
ถิ่น จุฑะระพ
เลียงฮ้อ ศรีสุชาติ

ผู้ตรวจงานการประชุม

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร